

MARIJA.

d o b r a M a t i
pobožnih otrók

Iz nemškiga.

D r u z i g a n a t i s a.

W Ljubljani 1857.

V zalogi in na prodaj
pri Janezu Giontinitu, bukvarji.

Natisnil *Jož. Rudolf Milic.*

Nr. 1221.

**Z dovoljenjem visokočastitljiviga
Ljubljanskiga Škofijstva.**

**Fürstbischöfliches Ordinariat Laibach
am 11. September 1847.**

**Anton Alois,
Bischof.**

Molitev.

Če hočeš dobro moliti, se moraš k molitvi dobro pripraviti. Per molitvi ne smeš nikoli pozabiti, de se s svojim Očetam pogovarjaš, kateri hudobne in nepobožne otroke terdo tepe. Poklekni tedaj pred kak križ ali pred kako sveto podobo, glej na njo, in zaznamvaj čelo, usta in persi s svetim križem, ter reci: V imenu † Boga Očeta, in † Sina, in † svetiga Duha. Amen. To znamenje naredi koj zjutraj, ko se zbudiš. Vstani koj ko se zbudiš, urno se obleci, snažno se umi in potem opravi svojo jutranjo molitev.

Ko se oblačiš, misli na Boga in govori: Obleci me, o moj ljubeznjivi Jezus! z obleko nedolžnosti, in ne

zapusti me nikoli, de bi kadaj svojo dušo ali svoje telo s kakim greham omadežval. Amen.

Jutranja molitev.

V imenu Boga Očeta, in Sina in svetiga Duha pokleknem pred Tebe, o presveta Trojica, de se ti narpervo zahvalim iz vsiga serca za milost, ktero si meni in mojim staršem, prijatlam in sovražnikom to noč skazala, in de Te z vso ponižnostjo v Jezusovim imenu prosim, mi tudi danes pomagati, de ne bom nepokorn, ne nemarn, ne sladen, ne prepern, in de nikoli Tebe, svojiga nar bolj pravičniga Boga, ne pozabim. Pomagaj mi per učenji; daj de s čistim sercam pred Teboj živim, de se Ti zvečer z veselim sercam za vse dobro

zahvaliti zamorem, česar smo iz
tvoje milostljive očetne roke jez,
moji starši, bratje in sestre, uče-
niki in dobrotniki prejeli, ki živiš
in kraljuješ od vekomaj do veko-
maj. Amen.

Dober namen.

Moj'mu Bogu čast in hvala
V delu in v pokoji gre ;
De b' povsod se razširjala --
Svete imam sercá želje. —
Svoj'mu Bogu čem samo
V dar dat' dušo in telo :
Daj mi, Jezus ! moč za to.
Božje čem ime častiti ,
Božjo voljo spolnovat'.
Kazat', de ga znam ljubiti,
Se čem vsac'ga greha bat'
V mislih in v besedah, v djanji.

K' sveti Marii.

Tebe, Mati, čem častiti,
K' si pernesla blagor nam,

In natanko vse storiti,
 Kar učiš me z izgledam,
 Čem storit' natanko vse!
 Daj z ljubeznijo me užgati,
 Greha pa se vselej bati!
 Ne zapust' nikoli me!

K svetimu angelju varhu.

Angelj božji, varh moj bodi,
 Nikdar ne zapusti me,
 Kjer kol' me življenje vodi,
 Naj imam na strani te;
 Pelji gori me v nebesa
 In ne daj mi tud slovesa,
 Ko telo počivat' gre.

Angeljsko češenje.

Kadar zjutraj, opoldne in zvečer v cerkvi zvoni, se spomni, de imaš Mater Božjo prav lepo počastiti. Moli s sklenjenimi rokami Češena — si — Marija z angeljem Gospodovim. Ako hočeš to prav po redu storiti, moli razun ob sabotah, nedeljah in o velikonočnim času,

t. j. od Velike nedelje do s. Trojice kleče, ako je mogoče kleče moliti.

1. Angelj Gospodov je oznanil Marii, in je spočela od s. Duha. Češena si Marija i. t. d.

2. Glej, dekla Gospodova sim, zgôdi se mi po tvoji besedi. Češena si Marija i. t. d.

3. In Beseda je meso postala in je med nami prebivala. Češena si Marija i. t. d.

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. De homo vredni obljud Kristusovih!

M o l i t e v.

Svojo milost, prosimo, Gospod! v naše serca vlij, de, ki smo po angeljevim oznanjenji včlovečenje Kristusa tvojiga Sina spoznali, po njega terpljenji in križi častitljivo vstajenje dosežemo po ravno tistim Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Po Božji milosti naj duše vsih mrtvih pravovernih kristjanov v miru počivajo. Daj jim, o Gospod! večni pokoj, in večna luč naj jim sveti; naj počivajo v miru. Amen.

Vsako djanje dneva posveti s kakim p o b o ž n i m namenam. Pred in po jedi ne opušaj nikoli molitve. Ko bi tvoji starši ali bratje in sestre pozabili moliti, jih opomni in z njimi moli, ali če pa ne molijo, moli sam k Bogu, svojimu Očetu, ki je tako dober in nam vse da, česar potrebujemo. Zakaj ne tvoj oče, ne tvoja mati, ne drug človek bi ti ne mogli kaj dati, ko bi jim Bog popred ne bil dal. Daj si le od svojih staršev povedati, kako je bilo o času lakote, in spoznal boš, kako se je takrat godilo, in kako malo je ljudem mogoče storiti, če Bog svoje očetne roke ne odpre in nam ne da, česar potrebujemo.

Molitev pred jedjo.

Požegnaj, ljubi Oče, te jedi, ktere hočemo zdaj povžiti, de nam ne škodujejo ne na telesu ne na duši, temuč nas uterdijo, de tvojo sveto voljo voljnejši zamoremo spolnovati. Amen.

Oče naš. Češena si.

Molitev po jedi.

Zahvalimo se Ti, o Oče! za vse Tvoje dobrote, s kterimi si nas danes tako obilno nasitil, in prosimo te gnade, de tako zamoremo živeti, de vse v Tvojo čast in po Tvoji sveti volji storimo. Bodi s Sinam in svetim Duham vred hvaljen in češen vekomaj. Amen.

Molitev pred učenjem.

Sveti Duh ! o prid' razliti
 V nas daritev svojih luč,
 Boljš' in boljši vsak dan biti,
 Vse dolžnosti nas nauč'.
 Stor' veselje nam se učiti,
 Daj, de uk ostane v nas,
 V djanj' pomagaj ga spolniti,
 V dobrimu odverni mraz!

Oče naš. Češena si.

Molitev po učenji.

Oče, žegnaj, kar naučili
 Od učnikov smo se zdaj;
 K večni sreč' de b' obernili
 Nauk, in Teb' k časti, Bog daj!
 Vtisni nam ga vsim v serce,
 De po njemu hrepeneli
 Bomo, in sveto živeli,
 Kakor nauk Tvoj pove.

Oče naš. Češena si i. t. d.

Ure dneva.

Še celo vsako uro dneva zamoreš s pobožnimi mislimi in spomini posvečevati, in sicer takole:

Ob eni: En Gospod in Bog je, kateri je nebesa in zemljo in vse, kar je, vstvaril, ohrani in vlada. Brez Božje vednosti ali volje se nič ne zgodi. — Ena Božja previdnost je, — le enkrat umerjemo, — le eno dušo imamo; ako to zgubimo, je vse zgubljeno.

Ob dveh: Dve zapovedi ljubezni so, ktere so nam spolnovati: 1. Ljubi Boga, svojiga Gospoda, iz vsiga svojiga serca, iz vse svoje duše, iz vse svoje moči in iz vse svoje misli. 2. Ljubi svojiga bližnjiga, kakor sam sebe.

Ob treh: Tri božje osebe ali persone so: Oče, Sin in sveti Duh, njim bodi čast, kakor je bila v začetku, zdaj in vselej in vekomaj. Amen. — Tri Božje čednosti imamo: Vero, upanje in ljubezen. — Tri posebne dobre djanja so: Molitev, post, milošino dajati.

Ob štirih: Štiri poslednje reči so: Smert, sodba, pekel in nebesa. — Štiri poglobitne čednosti so: Modrost, zmernost, pravičnost in serčnost.

Ob petih: Pet cerkvenih zapoved imamo: 1. Posvečuj zapovedane praznike. 2. Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih s spodobno pobožnostjo (andohtjo) per sveti maši. 3. Posti se zapovedane postne dni, namreč štiridesetdanski post, kvaterne in druge zapovedane postne dni; zderži se tudi ob petkih in sabotah mesnih jedi. 4. Spovej se svojih grehov postavljenimu spovedniku k manjšimu vsaj enkrat v letu, in o velikonočnim času prejmi sveto Rešnje Telo. 5. Ne obhajaj ženitve o prepovedanih časih.

Ob šestih: Šest grehov v svetiga Duha je: 1. Prederzno v Božjo milost grešiti. 2. Nad Božjo milostjo obupati. 3. Spoznani keršanski resnici se ustavljati. — 4. Svojimu bližnjimu zavoljo Božje gnade nevošljiv biti. 5. Do lepiga opominovanja oterpnjeno serce imeti. 6. V nespokornosti terdovratno ostati.

Ob sedmih: Sedem svetih zakramentov je Jezus Kristus v naše zveličanje in v našo tolažbo postavil: 1. Sveti kerst, 2. s. birma, 3. s. rešnje telo, 4. s. pokora, 5. s. poslednje olje, 6. s. mašnikovo posvečenje, 7. s. zakon. — Sedem poglavitnih grehov imamo: 1. Napuh. 2. Lakomnost. 3. Nečistost. 4. Nevošljivost. 5. Pozrešnost. 6. Jeza. 7. Lenoba. — Sedem telesnih in sedem duhovnih del usmiljenja je. Telesne dela so: 1. Lačne nasiti. 2. Žejne napojiti. 3. Popotnike sprejemati. 4. Nage obleči. 5. Bolnike obiskati. 6. Jetnike rešiti. 7. Mertve pokopovati. Duhovne dela so: 1. Grešnike svariti. 2. Nevedne učiti. 3. Jim prav svetovati, kateri dvomijo (ali cviblajo.) 4. Žalostne tolažiti. 5. Krivico voljno terpeti. 6. Jim iz serca odpustiti, kateri nas žalijo. 7. Za žive in mertve Boga prositi. — Sedem poglavitnih čednost imamo: 1. Ponižnost. 2. Dobrotljivost. 3. Čistost. 4. Ljubezen. 5. Zmernost. 6. Poterpežljivost. 7. Gorečnost do dobriga. — Sedem darov s. Duha

je: 1. Dar modrosti. 2. Umnosti. 3. Sve-
ta. 4. Moči. 5. Učenosti. 6. Pobožnosti.
7. Strahu Božjiga.

Ob osmih: Osim blagrov je Gospod oznanoval: 1. Blagor ubogim v duhu; ker njih je nebeško kraljestvo. 2. Blagor krotkim; ker zemljo bodo posedli. 3. Blagor žalostnim; ker potolaženi bodo. 4. Blagor jim, kateri so pravice lačni in žejni; ker nasiteni bodo. 5. Blagor usmiljenim; ker usmiljenje bodo dosegli. 6. Blagor jim, kateri so čistiga serca; ker Boga bodo gledali. 7. Blagor mirnim, ker otroci Božji bodo imenovani. 8. Blagor njim, kateri zavoljo pravice preganjanje terpe; ker njih je nebeško kraljestvo.

Ob devetih: Ob deveti uri je Jezus na križu umerl. — Devet ptujih grehov je: 1. V greh svetovati. 2. Grešiti veleovati. 3. V družih greh per-
voliti. 4. Druge v greh napeljevati. 5. Družih greh hvaliti. 6. K grehu molčati. 7. Greh pregledati. 8. Greha se vdeležiti. 9. Greh zagovarjati.

Ob desetih: Deset zapoved nam

je Bog dal, in té je Gospod Jezus razložil: Jez sim Gospod, tvoj Bog. — 1. Vervaj v eniga samiga Boga. 2. Ne imenuj po nemarnim Božjiga imena. 3. Posvečuj praznik. 4. Spoštuj očeta in mater, de boš dolgo živel in de ti bo dobro na zemlji. 5. Ne ubijaj. 6. Ne prešeštvaj. 7. Ne kradi. 8. Ne pričaj po krivim zoper svojiga bližnjiga. 9. Ne želi svojiga bližnjiga žene. 10. Ne želi svojiga bližnjiga blaga. — Desetim devicam je nebeško kraljestvo enako, katerih je pet modrih in pet nespametnih. — Deset tavžent talentov je bil hudobni hlapec dolžan.

Ob enajstih: Ob enajsti uri so bili poslednji delavci v vinograd Gospodov poklicani. — O Bog! o Jezus! ne daj, de bi ta klic zanemarjen memo mene šel.

Ob dvanajstih: Dvanajst aposteljev si je Jezus izvolil: Petra, Andreja, Jakoba starejiga, Janeza, Tomaža, Jakoba mlajšiga, Filipa, Jerneja, Matevža, Simona, Juda Tadeja, Matija. — Dvanajst členov ima apostoljska vera.

Zveličavni izreki.

Gospod! daj mi prav spoznati, de sim vse od Tebe prejel, in de nič nimam, s čimur bi se pohvaliti zamogel, kakor de bi ne bil prejel.

O Bog, kaj mi pomaga vsim ljudem dopasti, Tebi pa ne? — Ojstri sodnik! koliko terjaš od njega, komur si veliko dal?

Kaj mi pomaga, če tudi ves svet dobim, na svoji duši pa škodo terpim?

Gospod, odpusti mu, ker ne ve, kaj dela!

O moj Bog! uči me, kako lep je čist spol, in kako blago čisto serce!

Ali mar nisi Ti, o Bog, moj stvarnik, moj rednik, moj Oče in jez Tvoj otrok!

Verujem vse terdno in nedvomljivo, kar je v katoliški cerkvi verovati zapovedano; ker vem, de to ne verujem ljudem, ampak Jezusu Kristusu, kateri po svetim Duhu v katoliški cerkvi vse verovati zapove-

duje, kar je Bog razodel, bodi zapisano ali ne.

Moj Bog, vse terdno verujem, kar si Ti razodel, stori močnejši mojo vero.

Moj Bog, vsiga svesto perčakujem, kar si Ti obljubil; poterdi moje upanje!

Moj Bog, ljubim Te iz vsiga svojiga serca čez vse, vžgi v meni ogenj Svoje ljubezni bolj in bolj!

Kadar duhovna srečaš, ko gre k bolniku, poklekni ponižno, ter reci: O Gospod Jezus Kristus! usmili se mene in bolnika, k katerimu zdaj greš, de bova na telesu in na duši zdrava. Amen.

Kadar greš memo kakiga merliča ali pokopališa, reci: O Gospod! dodeli vsim mrtvim večni pokoj, in večna luč naj jim sveti, naj počivajo v miru. Amen. Oče naš.

Kadar greš memo križa ali cerkve, reci: Hvaljen bodi Jezus Kristus vekomaj. Oče naš.

Kadar greš memo podobe matere Božje, reci: **Bodi češena, moja ljuba mati, in prosi za mene uboziga grešnika!**

Katoljški otrok.

Pobožen katoljški otrok si bo gotovo tudi po mogočnosti perzadel, stanico, v kateri stanuje, tako čisto, snažno in v redu imeti, de se koj per prihodu vanjo vidi, de v nji katoljški kristjan stanuje. Per njegovi postelji visi križček, kteriga, kadar gre spat in kadar vstane, kušniti more; poslednjič tudi lepa, majhna podoba Marije njegovo spavnico lepša in vsacimu kaže: Tukaj počiva rejenček Mariin! — Per vratih se vidi majhna posodica, v ktero se vsak teden nove žegnane vode vlije, de se zjutraj in zvečer s pobožnim povzdignjenjem serca z njo pokropi, de Bog po svesti molitvi mašnika, ktero per žegnovanji vode moli, svojo milost dodeli.

Verh tega bo pobožni človek tudi

skerbel, de ima molitne, evangeljske bukve, v katerih vsako nedeljo in vsak praznik evangeli bere, dober katehizem, in pa tudi popolne zgodbe svetiga pisma. Zakaj bi ti to preveč bilo? Saj imaš tudi lepo skrinjo za obleko, zerkalo in druge orodja za telo, ktere so verh tega včasi še tudi drage, in vender si jih veš s prošnjem in nadlegovanjem omisliti, zakaj bi si ne vedil tudi zgodb svetiga pisma o svojim godu za vezilo namesti lepiga klobuka, ali velike rute in tacihi reči sprostiti? Tvoje prijateljice in sestre si tako včasi ne vejo svetovati, s čem bi ti veselje storile. — Le povej jim, kaj tvoje bogoljubno serce želi, in vidil boš, kako bo Bog svoj mogočen žegen dal, in dobil boš, kar želiš. — Oblači se vedno sramožljivo in spodobno. Brez spodobne obleke se nikdar pred nikogar ne perkaži. Kdor je zanikerno in morde le na pol napravljen, kaže, de je nemarn človek in že začenja Boga in njegove svete zapovedi iz nemar pušati. Kaj bo Bog enkrat rekel, kadar te bo vprašal,

če si bil vselej spodobno oblečen? Prevdari le besede, in stori, kar tvoja blaga mati, ki je samo dobra mati pobožnih otrok, od tebe terja.

Vera, upanje in ljubezen.

V e r a.

Verujem v Tebe, pravi trojedin **Bog**, **Oče**, **Sin** in **sveti Duh**! kateri si vse vstvaril, kateri vse ohraniš in vladaš, kateri dobro plačuješ in hudo štrafuješ. Verujem, de se je **Sin Božji** včlovečil, de nas je s svojo smertjo na križi odrešil, in de nas **sveti Duh** s svojo gnado posvečuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o **Bog**! razodel, kar je **Jezus Kristus** učil, kar so aposteljni pridgovali, in kar nam sveta rimska katoljška cerkev

zapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljufati ne goljufan biti. O Bog! stori močnejši mojo vero.

Upanje.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! de mi boš po neskončnim zasluženji svojiga edinorojeniga Sina Jezusa Kristusa v tem življenji spoznanje, pravo obžalovanje in odpuščenje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal in dodelil, Tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od Tebe potrebne pomoči vse to doseči. Upam to od Tebe, ker si Ti to obljubil, kateri si vsigamogočen, zvest, neskončno dobrot-

ljiv in usmiljen. **O Bog!** poterdi moje upanje.

Ljubezen.

O moj **Bog!** ljubim **Te** iz vsiga svojiga serca, čez vse, ker si nar večí dobrota, neskončno popolnoma in vse ljubezni vreden; ljubim **Te** tudi zato, ker si do mene in do vsih stvari neskončno dobrotljiv. Želim iz vsiga serca, de bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar zvestejši služabniki ljubili in **Te** še ljubijo. Z njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen; povikšaj jo v meni, o dobrotljivi **Gospod!** bolj in bolj. Ker te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim, in si zavoljo tega veliko prizadevam, mi je iz serca žal, de sim **Tebe**, syojò

neskončno dobroto, katero čez vse ljubim, Tebe, svojiga stvarnika, odrešenika in posvečevavca razserdil. Žal mi je, de sim grešil, de sim Tebe, svojiga vsigamogočniga Gospoda, svojiga nar boljšiga Očeta razžalil. Terdno sklenem vse grehe in vse hude priložnosti zapustiti, storjene grehe čezdalje bolj obžalovati in nikdar več zoper Tvojo sveto voljo ravnati. Vzemi me spet za svojiga otroka, in dodeli mi gnado ta svoj sklep dopolniti. Prosim te po neskončnim zasluženji Tvojiga Božjiga Sina, našiga Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Spominski izreki

za vsak dan mesca.

1. Z Bogam vse začni in z Bogam vse
končaj;
Tak' lepo življenje da ti večni raj.
2. Volja Božja naj volja moja bo;
Ker Bog le hoče vse, kar je lepo.
3. Samo se nič nič ne zgodi,
Vse nam Narvikši dodeli.
4. Bog ne porajta na dari;
Pobožni samo prav živi.
5. Duh čist in pa čisto serce
Pred sedež Božji vselej gre.
6. Vidijo vsako reč Božje oči,
Kar se še tak' skrivaj zgodi.
7. Kar iz ljubezni dela kdo,
Mu Bog poplačal večno bo.
8. Vesel bod' in stor' drugim le,
Dopast' jim, kar Bog zapove.
9. Res prav lepo je, drugim blaz'ga kaj
storiti,
Še lepši, jim storit' in ne jezičen biti.
10. Kdor stori sovražnikom kaj dobriga,
Se pokaže serca nar bolj žlahtniga.

11. Lepo je hvaležnost, prijaznost imet',
Gerdo nehvaležnost pa čerti ves svet.
12. Z lepo besedo se slednjič dobi,
Kar dobroga kdo si na svetu želi.
13. Če kdo greši, le greh sovraži,
Njemu pa ljubezen skaži.
14. Iz ptujih napčnost se kaj dobroga
učiti znaš,
Namesti grajat' jih, se jih le varvati
imaš.
15. S hudobnimi, kar moreš, se le ne
enači;
Scer dobroga hudobni le lahko popači.
16. Ne laži in ne zmikaj,
Kar najdeš, ne potikaj.
17. Dobra vest, serce mirno,
Žalost vse stori sladko.
18. Nedolžnost zgubljena,
Ura zamujena,
Ne pride nobena.
19. Nikdar ne teži,
Kar kdo se zuči.
20. Umivaj se rad, imej čedno oblačilo,
Obličje, roke in noge in perilo.

21. Uči se reda, rad zapoved' stor' vse,
Red per del' ti veliko truda odverne.
 22. Priden bodi, glej lenuha,
Prosit mora družih kruha.
 23. Delo imaš, le prim' se ga,
Vsakter ljubi urniga.
 24. Nič ni skriliga tako,
De na dan bi ne prišlo.
 25. Napuh pred padcam hod',
Sramota gre za njim povsod.
 26. Brez glave storjena`
Je rada skažena.
 27. Ubožic je, kdor je bolan,
Če zdravje imaš, ga skerbno hran'.
 28. Bolji vedno je molčati,
Kot neumno žlobodrati.
 29. Preteči ne eniga dneva ne daj,
Brez pridno storjeniga dobriga kaj.
 30. Nar prvi vsih ukov si vtisni v serce,
V nadlogah, v terpljenji Bog zate
de ve.
 31. Prav je uke modre poslušati,
Še bolj pa jih spolnovati.
-

V e č e r.

Kadar hočeš iti spat, ne pozabi nikoli večerne molitve. Dan je dolg in velikrat zamoreš svojiga dobriga očeta razžaliti. Ali boš še en dan doživel, ne veš; prihodnjiga dneva ti tudi tvoji starši ne morejo obljubiti. — Zato premisluj nekoliko pretečeni dan; sprašuj se, kako si ga preživel.

Vprašaj se tako le: Kadaj sim danes vstal? — Kaj sim od ure do ure doslej storil? — Kaj sim govoril? — Kaj želel? — Kako sim se do svojih staršev, učenikov, bratov in sester, do poslov in do družih ljudi zaderžal? — Zakaj sim bil tak? — Če se spomniš, da nisi bil tak, kakoršen bi bil imel biti, prosi Boga odpušenja, stori za prihodnji dan dober sklep tega ali uniga z božjo pomočjo ne več storiti. Poklekni in moli svojo večerno molitev.

M o l i t e v.

Zahvalim se ti, o Bog, za veliko gnad, ktere sim zopet danes od Tebe prejel. Per učenji si mi pomagal. Per mojih opravlilih si mi bil pomožen, tvoja ljubezen me je na cesti, v hiši in v šoli varovala. Veliko sim od Tebe slišal, in od Tvoje ljubezni zvedil. Zato mi je pa tudi toliko bolj žal, de danes spet nisim ves in z veselim sercam po Tvoji sveti volji ravnal, govoril, želel, mislil. Odpusti mi zavoljo Jezusa moje storjene grehe in uterdi moj resnični sklep, Tebe nikoli več ne razžaliti. Obvaruj mene, moje starše in dobrotnike to noč vsih dušnih in telesnih nevarnost, de jutri bolj terdni svoje življenje po Tvoji sveti volji ravnati zmoremo.

Ti pa, neomadežvana Devica Marija, prosi za nas, de to dosežemo, kar nam je Tvoj preljubi Sin Jezus Kristus obljubil. Oče naš... Češena... Verujem...

Potem se pokropi z žegnano vodo in zaznamvaj se s svetim križem, ter reci: **Jezus Nazarenski, kralj Judov, varuj me nagle in neprevidene smerti, vsih hudobnih misel †, besed †, in djanj †, Amen. Jezus, Marija in Jožef. Vam darujem svoje serce in svojo dušo. Jezus, Marija in Jožef, bodite mi v pomoči v mojim poslednjim boji. Amen.**

Sveta maša.

Če hočeš v cerkev iti, se perpravi in pomisli, de hočeš v hišo svojiga nebeškiga Očeta iti. — Pojdi tako modro, pobožno in veselo na sveti kraj, kakor nekdej dvanajst let stari Jezus, in kakor on, imej tam samo s tem opraviti, kar je tvojiga nebeškiga Očeta. Kadar prideš do cerkvenih vrat, se pokropi z žegnano vodo ter reci: **O ljubi Jezus, očisti moje telo in mojo dušo, de morem čist pred Tebe priti.** — Kadar prideš k altarju, poklekni na desno koleno, se terkaj z desno roko na persi, ter reci: **O Gospod Jezus, usmili se me in odpusti mi vse moje grehe, de zamoremorem pred Tabo in pred svojim Očetam vredno moliti.**

Per sveti maši misli, de se Jezus Kristus Bogu daruje, ki se je dal za nas križati. Bodi posebno na evangeli,

kteriga mašnik na levi strani altarja bere, na darovanje, per katerim kruh in vino daruje, — na povzdigovanje, — na sveto obhajilo pazen in pobožen. Ne ozeraj se novoželjin po cerkvi, ne prebiraj brez misel po svojih bukvah. Per pervim in drugim evangelii vstani, zaznamvaj se s svetim križem, in per Sanktusu poklekni in kleči do svetiga obhajila.

Molitev per svetî maši.

(Mašnik pride k altarju in moli zdolej pred altarjem.)

Spovem se Bogu vsigamogočnimu, Marii presveti Devici, svetimu Mihaelu arhangelju, svetimu Janezu kerstniku, svetima aposteljnama Petru in Pavlu in vsim svetnikom, de sim zlo grešil z mislimi, željami, besedami in djanji; s svojim zadolženjem — s svojim zadolže-

njem, — s svojim nar večim zadolženjem; zato prosim presveto Devico Marijo, svetiga Mihaela arhangelja, svetiga Janeza Kerstnika, sveta aposteljna Petra in Pavla in vse svetnike, de za mene prosijo Boga, našiga Gospoda. Amen.

K i r i e.

Vsigamogočni Bog se usmili mene in mi odpusti moje grehe in me pelji v večno življenje. Amen. Vsigamogočni in usmiljeni Gospod! dodeli mi odpušenje, odvezo in izbrisanje vsih mojih grehov. Amen.

Usliši, o Bog! prošnjo Marije, in posebno tistih svetnikov, katerih kosti na altarji počivajo, — vzemi vsako nepravico in vse grehe od moje duše, de zamorem zvesto

s tvojim mašnikam klicati: Gospod, usmili se me! Kriste, usmili se me! Gospod, usmili se me!

Gospod, usmili se me in odpusti mi vse, če sim te s prederznostjo, nepazljivostjo, lenobo ali kakor koli razžalil, de Ti sveti dar z mašnikam, ki zdaj per altarji stoji, za sebe, za svoje starše, brate in sestre, prijatelje in dobrotnike po vrednosti darovati zamorem. Amen.

G l o r i a.

Hvalimo Očeta, Sina s sv. Duham! Hvalimo in povikšujmo ga vekomaj! Svet, svet, svet je Gospod Bog Sabaot. Nebesa in zemlja so polne njegoviga veličastva. Čast bodi Bogu Očetu in Sinu in sv. Duhu, kakor je bila v začetku, zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Molitev za starše.

Pred vsim, o Bog! te v tej sveti uri za svoje dobre starše prosim, ktere mi je po tvoji sveti volji častiti, ljubiti, kterim mi je streči in pokornimu biti, in za ktere mi je moliti. Ohrani jih v svoji milosti, obvaruj jih vsiga greha in daj jim gnado, ktere potrebujejo, mene po Tvoji sveti volji zrediti, de bodo kadaj upanje imeli, od Tebe plačilo prejeti, ktero si vsim dobrim staršem obljubil; tega Te prosim po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Epistel ali list.

(Per listu bere mašnik kaj iz stariga ali iz noviga zakona, večidel iz listov.)

Med listam moli za duhovne.

Molitev za dobre duhovne.

O Bog, kateri si za ohranjenje in razširjenje svoje cerkve duhovstvo postavil, prosimo Te, daj nam vrednih duhovnov. Gospod žetve, veš, kako velika je žetev in kako malo je delavcov. Pošlji delavcov k nji. Ne pusti nobeniga brez poklica k pastirstvu priti. Obdelaj in perpravi sam s svojo gnado tiste, ktere si v tako težki stan služabnike svoje cerkve izvoliš. Daj jim že zdaj svoje veselje v premišljevanji tvoje svete besede najti; daj jim prav globoko v duha tvoje svete postave seči. Daj, de bodo kdaj samo Tvoj svet uk nas učili; daj jim čednost z vednostjo združiti; vžgi v njih ljubezen do Tebe in do Tvoje cerkve; daj, de neutrudama v Tvojim vinogradu

delajo; napolni jih z modro, stano-
vitno gorečnostjo; dodeli jim po-
nižnost, krotkodušnost in usmiljenost
do zmotenih in slabih; daj, de bodo
z besedami, zgledi in z molitvijo
svoji čedi koristni. Tega Te pro-
simo po narvikšim pastirji svojih
duš, po Jezusu Kristusu, Gospodu
našim. Amen.

Per evangeliï

bere mašnik kaj iz življenja Je-
zusa Kristusa, kakor so ga štirje evan-
gelisti popisali. (Matevž, Marka, Lukež
in Janez.)

M o l i t e v.

Gospod, daj mi gnado Tvoje
uke bolj in bolj spoznovati; stori
močnejši mojo voljo, de jih tudi
zamorem spolnovati; ne perpusti
me kadaj dovoljniga biti, de vem,

kar si učil, pa ne spolnujem. Daj mi vselej prav posebno pazljivost per podučevanji v sveti veri, de že tu na zemlji zvem, kako srečen je človek, kateri Tvoje besede, o Bog, voljno posluša in z vso gorečnostjo spolnuje. Amen.

Per Kredo ali veri.

Verujem v Boga Očeta vsigamogočniga, stvarnika nebes in zemlje. In v Jezusa Kristusa, Sinu njegoviga ediniga, Gospoda našiga, kateri je spočet od svetiga Duha, rojen iz Marije Device. Terpel pod Poncijem Pilatam, križan bil, umerl in v grob položen. Doli je šel pred pekel, tretji dan od mertvih vstal. Gori je šel v nebesa, sedi na desnici Boga Očeta vsigamogočniga. Od ondot bo prišel sodit žive

in mertve. — Verujem v svetiga Duha; v sveto katoliško cerkev; v občestvo svetnikov; v odpušenje grehov; v vstajenje mesa; in v večno življenje. Amen.

Darovanje.

Vzemi, o Gospod, kar ti darujem. Darujem ti z mašnikam svoje misli, želje, besede in djanja z veselim sercam. Vzemi jih milostljivo in blagoslovi me v mojim djanji in nehanji, de kakor Tvoj zvesti služabnik nikoli po svoji, ampak po Tvoji volji živim in enkrat kakor Tvoj preljubi Sin klicati zamorem: Oče, dopolnjeno je! — v Tvoje roke izročim svojo dušo! Amen.

M o l i t e v.

Usmili se, o Gospod! vsih
zdravih in bolnih, vsih jetnikov in
žalostnih, razsvitli zapovednike,
preživi uboge, nasiti lačne, brani
zapušene, preskerbi sirote, varuj
vdove, in skaži povsod čudeže
svoje očetovske ljubezni in usmilje-
nosti; kateri živiš in kraljuješ od
vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev per Sanktusu.

Svet, svet, svet — trikrat svet
je Jezus Kristus brez konca v pre-
svetim zakramentu altarja. Veselo
molim molitev, katero sveti angelji
pred Tvojim sedežem, o Bog! brez
prenehanja opravljajo, in terdno
sklenem, Tvojo sveto voljo ravno
tako voljno, natanko in vselej spol-

novati, kakor jo Tvoji sveti angelji spolnujejo; kateri z Očetam in s svetim Duham enaki Bog živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Per svetim povzdigovanji.

S terdnim zaupanjem, o Zveličar, in z vero, de radovoljne otroke še vedno ravno tako ljubiš, kakor si jih nekdej ljubil, se približujem čudežu, kteriga bo Tvoja ljubezen z ustmi mašnikovimi kmalo storila. Zakaj po njegovi besedi, desiravno je človek, prideš z desnice Boga, svojiga vsigamogočniga Očeta, na ta altar doli, de se v podobah kruha in vina kakor Bog in človek, s telesam in z dušo, z mesam in kervjo skriješ in nam moliti daš. Na Tvoje povabilo si

upam, Te pred vsim za svoje starše, kateri imajo toliko britkih skerbi zavoljo mene, poterpežljivosti in prave ljubezni do Tebe prositi. Tudi nočem nikogar pozabiti, kdor mi je kaj dobriga storil, kdor me je opominjal, od greha odvrčeval, in Tebe, o nar dobrotljivši Jezus, bolj spoznovati učil. Odpusti tudi tistim, kateri so me z besedami ali z deli razžalili. Posebno se spomni I. (tukaj imenuj tiste, za ktere si se posebno namenil moliti.)

Per svetim povzdigovanji bodi posebno pazen in pobožen, terkaj na svoje persi, ter reci:

O Jezus! ki si za nas uboge grešnike na križi umerl, Tebi hočem živeti, Tebi hočem umreti, Tvoj hočem biti živ in mertev. Oče naš.

O predraga kri Jezusa Kri-

stusa, očisti me bolj in bolj, de od dne do dne prijetniši prihajam Bogu in ljudem. Amen.

Po svetim povzdigovanji.

Ozri se, o Bog! doli na nas in blagoslovi nas s svojiga svetiga sedeža s svojo milostjo. Ohrani nam, kar si nam dal, uterdi našo pamet, zojstri naše počutke, množi našo moč, varuj naše telesa, pomagaj nam, de jih blagoslovimo, ki nas kolnejo, in jim dobro delamo, ki nas sovražijo, in jih ne čertimo, ki nas preganjajo. Daj nam vsiga, česar potrebujemo, si svojo dušo ohranimo, tukaj sveto živimo, enkrat pa večno zveličanje upati zamoremo. Amen.

Daj, o Gospod! vsim ranjkim pravovernim kristjanam in posebno

mojim dobrotnikam in žlahtnikom
večni pokoj, in večna luč naj jim
sveti. **O Gospod!** daj jim v miru
počivati.

Ti, o Gospod! si nas učil,
kako nam je moliti, in si nam
ukazal, de naj večkrat in tudi tako
molimo, kakor si nas v svoji lju-
bezni učil. **Po Tvojim povelji** zač-
nemo tadaj polni zaupanja klicati:
Oče naš, kteri si v nebesih. **Posvečeno**
bodi **Tvoje ime.** **Pridi** k
nam **Tvoje kraljestvo.** **Zgôdi se**
Tvoja volja, kakor v nebesih, tako
na zemlji. **Daj nam** dans naš vsak-
danji kruh. **In odpusti** nam naše
dolge, kakor tudi mi odpušamo
svojim dolžnikom. **In nas ne vpelji**
v skušnjava. **Temuč reši nas** od
hudiga. **Amen.**

*K svetimu obhajilu.**

Če si že kdaj per svetim obhajilu bil, prosi Jezusa per svetim obhajilu, de bi tudi tebe prav kmalo obiskal in potem vedno per tebi ostal.

Duša Kristusova me posveti, telo **Gospodovo** me nasiti, draga kri **Jezusa Kristusa** me napoj, posvečena kri njegove strani me očisti. V njegove presvete rane se skrijem; o dobrotljivi Jezus, usliši me, ne daj mi od Tebe ločiti se; v uri moje smerti kliči me in postavi me zraven sebe, de s Tvojimi angelji zamorem večno hvaliti Tě. Amen.

Potem se terkaj z mašnikam vred na svoje persi, in reci:

O Gospod! nisim vreden, de greš pod mojo streho; ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša. **O mili Jezus,** odsihmal Tě

hočem ljubiti iz vsiga svojiga serca,
 iz vse svoje moči; kar mi moji
 starši zapovedo, hočem odsihmal
 iz ljubezni do Tebe z veseljem
 storiti; ne zapusti me nikoli, Jezus,
 Ti nar sladkejši, temuč bodi vedno
 in vedno moj zvesti pomočnik v
 slednji sili, branivec moje ne-
 dolžnosti in moja tolažba, vekomaj.
 Amen.

M o l i t e v.

Z resničnim zaupanjem v Tvojo
 ljubezen, o Gospod Jezus! Te pro-
 sim, de mi dans in vsak dan po-
 magati hočeš, de ne žalim ali k
 jezi ne dražim s svojo neukretnostjo
 ali z nekeršanskim vedenjem svojih
 staršev ali tistih, kateri me namesti
 njih učijo, opominjajo ali redijo,
 in daj tudi meni gnado, de po

njih bolj in bolj spoznavam, de
nebo in zemlja preidejo, Ti pa in
Tvoja ljubezen večno ostaneta.
Spomni se tudi vsih bolnikov in
usmili se tistih, kateri brez pomoči
v svoji bolezni zdihujejo. Poma-
gaj jim, de v zasluženje terpijo,
in upanje imajo, kadaj od Tebe
večno plačilo za svoje terpljenje pre-
jeti; kateri živiš in kraljuješ, veko-
maj. Amen.

Per poslédnjim žégnu.

Préden mašnik sv. žégen da, po-
klekni na tla, in ko mašnik znamnje sv.
križa z molitvijo čez verne naredi, se
tudi ti s sv. križem zaznamvaj, ter rêci:

Bog Oče v nebésih †, **Bog**
Sin †, **Odrešenik** svetá, **Bog**
sveti Duh †, požegnaj mene, moje
starše, moje prijatle, vse nepriču-
joče — pobožne in hudobne, —

de vsi po Tvoji sveti volji živijo in kadaj večno zveličanje dosežejo. Amen.

Molitev po s. maši.

Odpusti mi, usmiljeni Oče, če sim Te med sveto mašo s tem razžalil, de sim na kaj drugiga mislil, kakor na Tebe, in de se nisim tako zaderžal, kakor bi se bil imel. Sprejmi moj sklep milostljivo, si iz vse moči perzadjati, Tebe in Jezusa Kristusa, Tvojiga ljubiga Sina, bolj in bolj spoznavati, in torej bolj in bolj gnado doseči, de se pričo Tebe tako zaderžim, kakor je prav. Spremi me zdaj s svojo ljubéznijo, obvaruj me dans slednjiga greha; tega Te prosim po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Sveta spoved.

Če si kadaj per sveti spovedi bil, se vselej za njo vredno perpravljaj. Pojdi večkrat k sveti spovedi in sicer k svojimu izvoljenimu spovedniku. Ako se hočeš za sveto spoved prav vredno perpraviti, poklekni pred spovedjo kje na samim, moli k Bogu, ter rêci:

O dobrotljivi **O**če, vém, de sim Te po svoji poslednji spovedi prav velikrat razžalil in komaj bi si upal se Tebe spomniti, ako bi ne vedil, de si Ti tako usmiljen **O**če, ki se serčno veseli, če hudobni otroci pobožni postanejo. To hočem zdej storiti; pomagaj mi tedaj narpervo svoje mnoge grehe spoznâti; potem mi pa daj pomoč, de v resnici obžalujem, ker sim Tebe, moj **O**če, ki si mi tako dober, razžalil, in de resnično sklenem, Tebe nikdar več ne razžaliti.

Izpraševanje vesti.

Kadaj sim se poslednjikrat spovedal?

Ali sim se keršanskiga nauka rad učil? Zakaj ne? — Ali nisim bil nepazljiv, ko so me učili? Kolikrat? — Ali sim storil vsak dan dober namen? — Ali sim obudil vsak teden vero, upanje in ljubézen?

Ali sim molil vsakdan zjutraj, opoldne in zvečér pobóžno — rad? Kolikrat ne? — Ali nisim nikoli imena Božjiga, Jezusoviga, Mariiniga, zakramenta po nemarnim izgovarjal? — Ali nisim nikoli preklinjal, se rotil ali pridušal! Kolikrat? Zakaj? Ali nisim nikoli podobe svetnikov mazal ali mazati pustil? — Ali sim šel vsako nedeljo rad v cerkev? — Ali nisim bil v cerkvi nepazljiv? — Ali se nisim po cerkvi ozéral, ali se celo pogovarjal? — Ali sim bral vsako nedeljo in vsak praznik keršanski nauk in evangeli? — Ali nisim nikoli svojih staršev, učenikov, poslov, bratov in

sester jezil? — Ali jim nisim bil nikoli nepokoren? — Ali jim nisim nikoli kljuboval? — Ali nisim bil per učenji nikoli zanikern? — Ali sim svoje opravila vselej po redu opravil? — Ali sim tudi vselej za nje molil? — Ali nisim bil nikoli neuljuden? — Ali sim jih vselej prosil in se jim za vse zahvalil? — Ali sim jih vselej pozdravljal? — Ali sim napčnosti svojih staršev, učnikov, bratov in sester zamolčeval? — Ali nisim bil nikoli hud — jézen? Ali sim bil delj časa? — Ali nisim nikoli preveč jédel? — Ali se nisim nikoli preveč ugrel? — Ali nisim nikoli svojim tovaršem zabavljaj, jih tepel, soval? —

Ali sim bil vselej spodobno oblečen? — Ali nisim bil nikoli nesramen, ko sim vstajal ali spat šel? — Ali nisim kaj taciga skrivši storil, česar bi se bil pred svojimi starši storiti sramoval? Ali nisim bil nikoli, posebno s hudobnimi otroci sam, de bi starši tega ne bili vedili? Kolikrat? —

Ali nisim svojih ali ptujih oblačil ali bukev prederzno tergal alj umazal? — Ali nisim nikoli kradel — sladkal? Ali nisim nič obderžal, kar sim našel? — Ali nisim nikoli nič iz šole ali uka perpovedoval, kar so drugi storili? — Ali nisim nikogar nalagal? Ali nisim nikoli z veseljem raznašal, kakošne napčnosti imajo drugi? Ali nisim bil nikoli nevošljiv, prepérn, razpórni? — Kaj bom v prihodnje počel?

Mali dnévni red.

Vstani slednji dan o pravim času in pojdi v pravim času spat. Koj ko se zbudiš, naredi pobožno sveti križ. Potem urno vstani in se koj dobro obléci; potlej moli. Po molitvi stori sklep: Danas se hočem greha varovati. Ako si bil tako nesrečen, grešiti, obžaluj gréh in si naloži majhno pokóro. Pojdi z besedami k délu: Iz ljubezni do Bogá! Ne odlašaj nikoli, kar ti je storiti.

Grevenga.

Moj Bog! vsi moji storjeni gréhi so mi iz serca žal, ker sim Tebe, svojiga preljubeznjiviga Bogá, Tebe vso svetost in neskončno dobróto, ki te iz vsigá serca ljubim, z njimi razžalil. Terdno sklénem, s Tvojo gnado svoje življenje poboljšati, in vse, tudi smert raji preterpéti, kakor Tebe, svojiga Bogá, Tebe neskončno svetóst in dobróto še kadaj s kakim gréham razžaliti. Daj mi gnado, spolniti ta sklep. To te prosim po neskončnim zasluženji Tvojiga Božjiga Sina, našiga Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Ko k spovednici prideš, rêci: Prosim, duhovni oče! za sveti žegen, de se svojih grehov prav in čisto spovem:

Po tém stori sveti križ in môli očitno spoved, rekoč: Jez ubogi gréšni človek se spovém Bogú vsigamogočnimu, Marii materi Božji, vsim ljubim svetnikom in njim častitljivimu mašniku, Božjimu namestniku, de sim po svoji zadnji spovedi, ki sim jo opravil (tukaj se pové čas zadnje spovedi) velikrat in obilno grešil v mislih, z besedami in z djanjem; posebno pa se obtožim, de sim ... (zdaj začni praviti svoje gréhe).

Molitev po s. spovedi.

Ti in vsi moji drugi gréhi, ki se jih spomnim in ne, ki sim jih ali sam storil ali pa kriv bil, de so jih drugi storili, so mi iz serca žal, ker sim Bogá, njega samo sveto in preljubeznjivo dobroto z njimi razžalil. Terdno sklénem nič več ne grešiti in vsih

priložnost v gréh se varovati. Prosim jih, duhovni oče, za zveličavno pokoro in sveto odvézo.

Pazno poslušaj nauke in svarila, ki ti jih bojo spovednik dajali, naloženo pokoro si dobro zamerčaj, in preden ti bojo sveto odvezo podelili, še enkrat grevengo obudi.

K svéti goréčnosti oživljajóči opomini ranjcih blaženih.

Jezus, ko je bil dvanajst lét star, je rékel: Zakaj ste me pa iskali? Ali ne véste, de se moram z rečmi pečáti, ki so mojiga nebéškiga Očeta?

Simeon, stebernik, je v svojim 14. letu ko pastir drobnice ponavljal beséde: Blagor jim, ki so žalostni (zavoljo greha in zavoljo razžaljeniga Bogá), ker bodo potolaženi. To je storilo, de je šel v sé in sveto živel. (Je živel v letu 460 v Palestini.)

Celz, šolar in sin Marciona, sodnika v Antiohii, je klical: Bog kristja-

nov je pravi Bog, odsihmal hočem kristjan biti in ne več kakor ajd malikov moliti. (Živel je v letu 309.)

Kazimir, poljski kraljič, je izgovarjal od svojiga 16. leta besede: Vsakdan oznanuj, o moja duša, hvalo Marije in povzdiguj njeno ljubézen. (Je živel 1458.)

Tomaž Akvinec, grof, je imel kakor mladeneč 17 let star navado reči: Glas Božji je močnejši, bolj ga moramo porajtati, kakor to, kar meso in krí poželita. — Bog je nar imenitniši in nar prvi Gospod, kterimu moramo pokórni biti. (Živel je 1225.)

Dve in dvajset lét stara Perpetua je rekla: Če bom na germadi za Jezusa stala, se bo Božja volja na menoj izšla. (Živela je 203.)

Evgeni, kakih deset let stari sin svete Simforoze, je rekel: Raji se pustim na drobne kosce razrezati ali razsekati, kakor v kaj privoliti, s čimur hudobniga duha častim ali mu veselje délam. (Je živel 120.)

Sveti Krescenci — kakih 15 let star — je rekel: Ljuba moja mati, obljudim vam in vsi moji bratje vam obljudijo, de ne more nič tako strašnega in neusmiljeniga biti, kar bi nas premoglo, od svoje svete vere odstopiti in Jezusa Kristusa zapustiti.

Sveta Ana Garčja je začela v svojim 7. letu britko jokati, ali njene sestre niso vedile zakaj. Prašale so jo, zakaj de joka, in odgovorila jim je: Ker sim sedem lét stara in se bojim Boga razžaliti. Raji bi umerla, kakor le en greh storila. (Živela je 1549.)

Ko je sveta Terezija v svojim dvanajstim letu svojo mater zgubila, je hitela vsa v jóku k podobi matere Božje in pred njo klečé je molila: Mati Božja, mater nimam več, zato bodi Ti moja mati! (1549.)

S. Frančišek Salezi je rekel že v svojim 8. letu velikrat ves vesél: Moj Bog in moja mati me ljubita. (1560.)

S. Stanislav Kostka, ki je

imel sladniga in zanikerniga brata, Pavla po imenu, je odgovoril v svojim 12. letu svojimu bratu, ko ga je k kratkočasovanju vabil: **Za kaj večiga sim rojen, kakor za jed, pijačo, igračo in tekanje. Tako živim, kakor vém, de Bog hoče, bodi si že mojimu bratu prav ali ne. (1540.)**

S. devica Neža Monte-Pulcianska je nar rajši že v svojim 15. letu pred svetim rešnjim Telesam bila. Če so jo od tega odgovarjali ali zavoljo tega kregali, je rekla: **Ako bi vsak dan toliko časa za mizo per igrači ali per gostii sedela, bi se nihče nad tem ne spotikal; ako bi vsi ljudje Bogá in korist serčniga tovarštva z Bogam bolj poznali, bi sami tega iskali, kar jim nad menoj ne dopade.**

Svéto obhajilo.

Če sméš k svétimu obhajilu iti, poprej pomisli, kaj si od svojiga učenika v keršanskim nauku od svetiga obhajila slišal. Pojdi že pred ta dan pred svetim

obhajilam v cerkev in perpravljaj se na tistiga, ki dobre otroke resnično ljubi. Prosi posebno mater Božjo pomoči, de se prav vredno za sveto obhajilo perpraviš. Naloži si kako majhno pokóro in opravi kratko molitvico, ali moli za uboge duše kaj, ali pa iz ljubezni do Boga kakošne svete bukve beri. Moli tisti dan svojo jutranjo molitev prav pobóžno.

Pred svetim obhajilam.

Sveta Marija, dobra mati pobožnih otrok, ozri se na me, resnično pobožen hočem biti; zato pridem zdaj, de se s tvojim preljubim Sinam zedinim, de on v meni živi, jez pa s pomočjo njegove gnade, ljubim in veselo spolnujem, kar je dobro, greha se varujem in vsaki kraj ali vsaciga človeka in vse bežim, kjer bi lahko spét grešil, de tistiga po nevrednim

ne prejmem, kateri samo tje z veseljem pride, kjer serce najde, ktero Bogá, Gospoda, resnično ljubiti hoče. Prosim te zato poln svestosti, ljuba mati, ker verujem, de nič bolj goreče ne želiš, kakor de jez in vsi ljudjé samo Jezusu živimo, in de z Jezusam združeni v gnadi Božji umerjemo, de bi tako v tvoji svitlosti združeni bili. Amen.

Kratke premišljevanja,
serce k pobožnosti obuditi.

Mili Jezus je tukaj in me kliče, ki sim ubog otrok. Moj ljubi Oče hoče, de k njegovimu preljubimu Sinu poln zaupanja pridem in se z njim pogovarjam, kakor s svojo materjo, ktero tako serčno

ljubim. Le malo počakaj, mili pastir! Tvoja zgubljena ovčica že pride; pa ne bodi nevoljin na mene, ker sim Te tolikrat razžalil. Glej! terdno sim zdaj sklenil, nič več ne grešiti: prizadeval si bom le tvoje ljubeznjivo serce prav spoznati in Te iz serca ljubiti.

Zakaj bi te pa ne ljubil? Tako ljubeznjiv in dober si, tako lep si, bogatejši si, kakor vsi ljudje, več véš kakor vsi modrijani vsiga svetá; bolji si ti, kakor vsi očetje! Kako bi se moje serce ne veselilo, de k meni hočeš priti, ker vém, de tvoja ljubezen samo moj blagor želi? Per uku, per izhodu, na poti v šolo, per jedi, kader spat grém, kader v cerkev grem, per vsih rečeh nočem na nič družiga misliti, kakor: To sto-

rim, ker vém, de moj ljubi Zve-
ličar hoče, de to storim. Pomagaj
mi le, de vse ravno tako storim,
kakor Ti, o Jezus! hočeš.

Per s. obhajilu, kadar mašnik své-
to hostjo kaže, se terkaj na persi, ter
reci: **O Jagnje Božje**, molim **Te**,
usmili se me! o Gospod, nisim
vreden, de greš pod mojo streho;
ampak rêci le z besedo in ozdrav-
ljena bo moja duša.

Po svetim obhajilu

stori koj sveti križ, ter reci: **O Jezus!**
Tebi živim, Tebi umerjem, Tvoj
sim živ in mertev. Amen.

Zdaj je moj Jezus per meni,
po katerim sim tako serčno hrepe-
nel. Zdaj sim že veliko bolj sre-
čen, kakor tisti otroci, ktere je
mili prijatel otrók nekda j z nebé-

ško ljubeznijo požegnal! **O Jezus!**
o Zveličar! ne zapusti me nikoli
 več in ostani per meni! Stori mo-
 jo vero močnejši, uterdi moje u-
 panje, stori, de tudi vse ljudi za-
 voljo Tebe kakor sam sebe ljubim.
 Opomni me prav velikrát, de vse
 véš, kar mislim, govorim, in sto-
 rim; de nikoli ne grešim in raji
 umerjem, kakor Tebe kadaj raz-
 žalim, ki si za mene toliko storil,
 toliko terpel in toliko molil; ki si
 celó tri ure za mene na križi visel,
 in za mene umerl, zató Te prosim
 po Tvojim terpljenji in križi, ki
 živiš vekomaj. Amen.

Mnoge Molitve.

Advent

terpi štiri tedne in naj te opomni, de sveti možjé in vsi dobri ljudje v starim zakónu niso samo štiri tédne ali štiri léta dneva perčakovali, ko je Jezus Kristus na svet prišel, jih zveličal, ampak štiri tavžent lét. Moli ta čas večkrat dobriga Zveličarja, ki je na zemlji toliko dobriga storil, de je iz ljudi svetnike narédil.

Premišljevanja v adventu.

4000 lét je perčakoval Adam veselja, za ktero se dans Bogú zahvaliti smem. Moj Kristus je že na zemlji živel; vém žé, kaj je učil, kaj je storil in kako hoče de naj živim. Njegova ljubézen je moje življenje, njegova sveta mladost

mi je zgled; o mili Jezus! — le škoda, da je moje serce tako majhno; pa v tó serce naj mi nihče — prav nihče drugi ne pride, kakor Ti, moj preljubi Zveličar!

Molitev.

Kako srečen sim, da vém, da je Jezus na zemlji že živel in ljudi učil, kaj jim je storiti, kaj ne, da v nebesa pridejo. Rad tudi jez to storim, kar je Jezus učil, da veliko veselje doséžem, enkrat od njega tje vzét biti, kjer bom zveličanje vžival, ki ne bo nikoli minilo. Amen.

Božični praznik.

Ta dan se spomni, da je bil Jezus Kristus v Betlehemu v hlevu ponoči rojen in od angeljev pastirjem na pólji oznanjen.

Molitev.

Reci večkrat: Presladko serce Jezusovo, daj, de Te bolj in bolj ljubim. O ljubo dete Jezus, pridi — pridi v mojo majhno serce in ostani v njem nóč in dan, de Te nikjér ne razžalim, ki Tebe ljubim, ki v Tebe upam, ki Tebi samimu želim dopasti vekomaj. Amen.

Novo léto.

Ta dan vošiš mnógim novo srečno léto. Ne pozabi sebi narpervo novo leto vošiti in Bogá serčno prositi, de ti k novimu življenju perpomore, ktero tvoje starše potolaži, angelje razveseli in ktero Bog hoče.

Molitev.

Spet sim se eno leto postal, o Bog! vedno bolj goreče naj Tvojo sveto voljo spolnujem, ker se

je število gnad pomnožilo. Daj mi, o Oče, gnado praviga obžalovanja mojih gréhov in posebno zgubljeniga časa, in pomagaj mi, de novo leto v Jezusovim imenu začnem, v tem imenu živim in sklenem, katero bo-
di hvaljeno vekomaj. Amen.

Svetih tréh kraljev dan.

To je dan, v katerim so trije modri: Gašper, Melhior in Baltazar v Betlehem prišli in detetu Jezusu zlatá, kadila, mire pernesli in darovali.

Molitev.

Vesélo Ti pernesem, ljubo moje déte Jezus, svoje delo, svoj mir in svoj pokoj v dar, de tudi Ti mene požegnaš za vse moje življenje in de vsak dan rastem kakor v starosti, tako tudi v modró-

sti in gnadi per Bogu in per ljudéh, kateri živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Post

se začne na pepelnično sredo in terpi do Vélike nedelje, štirideset dni. V tem času moli kaj več; skleni v tem svetim času postiti se po zapovedi svete cerkve iz ljubézni do Jezusa, ki je za te umerl. Naj ti to perterganje ne dene težko; le spomni se, koliko si moraš odreči, kadar si bolán, de se spet ozdraviš. Kušni saj vsak petik sveti križ in podobo žalostne matere Božje in rêci: Moj križani Jezus, usmili se me! a!i: Zahvalimo se Ti, de si za nas na križi umerl; s svojim križem in terpljenjem si svet odrešil.

Sveti križev pot.

Pervi štación.

Krivo so Te obsodili,
 Jezus moj! in umorili,
 Judje so želéli tó!
 Daj, nikogar de ne sódim,
 De, ko k Tebi v sodbo hódim,
 Sodba ojstra mi ne bó.

Oče naš. Češena si i. t. d.

Ź. Usmili se me, o Jezus! usmili se me.

Ř. In milostljiv mi bodi zavoljo svojiga terpljenja!

(To se per vsákim štaciónu móli.)

Drugi štación.

Nič krivice ni na Tebi,
 S težkim križem pa na sebi
 Gréš ko Jagnje ves volján;
 Zato tudi jez tožiti
 Nočem, čem svoj križ nositi,
 Jez, ki v gréh sim zakopán.

Trétji štación.

Jezusa k' so obsodili,
 Težki križ mu naložili,
 Pod njim pade pervikrat:
 Oh, pomagaj, ak čem pasti,
 In ne pust' me, Jezus! pasti;
 Padem, hiti me pobrat.

Četerti štación.

Mati! kakšna bolečina
 Te je pekla, ko si Sina
 Tam pod križem vidila?
 Varuj me, Te kdaj žaliti,
 Daj, ko brata mi ljubiti
 Sina, mati usmiljena.

Peti štación.

Simon noče se podáti,
 Križ na svojo ramo djati;
 Oh! ko b' mogel jez ga vzét':
 Pa ljubezni delo vsako
 Bo zarajtano mi tako
 Kakor sveti križ zadét'.

Šesti štación.

Ko me hudobija vabi,
 Takrat name ne pozábi,
 De terpljenja spomnim se;
 Daj mi v sercu ga nositi,
 In dolžnosti vse spoľniti,
 Ker terpel si za me vse.

Sedmi štación.

Oh! moj Jezus spét omaga,
 Spet podoba pade draga,
 Greh podrè ga drugikrat.
 Daj, Gospod! mi gréham uiti,
 In jih nikdar več storiti,
 Van-je se mi ne več podát'!

Osmi štación.

Nad menoj, prav', ne plakajte,
 Sebe, sine objokajte,
 Héere Jeruzalemske;
 Jezus! daj de solze točim,
 Objokujem s solzam' vročim'
 Hudobije svoje vse.

Deveti štación.

Ki je svetu rékel biti,
 Spét ne more več hoditi,
 Padel zdaj je tretjič žé.
 S tem, Gospod! me češ učiti,
 Grehov de ne smém množiti,
 Oh kdó njih število vé!

Deséti štación.

K' nam obléko, živež daje,
 Se zdaj z želčem nag napaje,
 Terpi za svetá napuh.
 Daj, Gospod! de me v življenji
 V svetim vedno hrepenenji
 Vodi zmirej trézen duh.

Enajsti štación.

Jezus, Ti na križ perbiti,
 Oče! slišijo Te vpíti,
 Oh, odpusti kar kdó stori!
 Kaj, in jez brez odpušanja
 Misli bi imel maševanja,
 Ko Gospod sam odpusti!

Dvanajsti štación.

Zdaj se, Oče, je spolnilo,
 Vzemi mojo dušo milo,
 Reče še in umerje.
 Jezus! daj mi srečno umréti,
 In per Tebi gnado iméti,
 Spomni v raji mene se.

Trinajsti štación.

Oh, kak' britke bolečine
 So u serca globočine
 Tam Marii pod križem šle.
 Med otroci tvojim', mati,
 Daj mi v smertni uri statí,
 Vzemi, vzemi k sebi me!

Štirinajsti štación.

Tak' kot Jezusa objéla,
 Bo tud' mene zemlja iméla
 V sladkim míru in pokoj'.
 O! de b' mogel tak živéti,
 Kakor večni Bog če iméti! —
 Srečen bode konec moj!

O Jezu Krist, zahvalim se,
De daroval si za me se;
Daj, de nad mano tvoja kri
O Jezu Krist! zgubljena ni.

Sklep.

Premišljeval sim zdaj, o Jezus! s Tvojo gnado Tvoje terpljenje in smert; prosim te še, daj, de to moje premišljevanje ne bo brez prida, uterdi dobre misli in sklepe, ktere sim per tém naredil, in ne daj mi pozabiti, kako neskončno si me ljubil, de tudi jez Tebe ljubim. O rés je, Gospod! ljubiti Te hočem, ker si tudi Ti mene do smerti ljubil; grehu hočem odmréti, ker si Ti zavoljo gréha umerl; vsiga se Ti hočem brez premiselka darovati, ker si se tudi Ti svojimu Očétu na križi daroval: Tvoj hočem biti in Tebi samimu hočem

živéti, terpéti in umréti, ker si tudi Ti za mene živel, terpel in umerl. Ohrani to sveto misel vedno v meni, de, kadar bom enkrat, kakor Ti, na zemlji vse končal, v nebésa pridem, de Te tam z vsimi angelji in svetniki svojiga odrešenika povzdigujem in se Ti za Tvoje zveličajoče terpljenje in smert zahvaliti zamorem vekomaj. Amen.

V četertik.

Ne zamudi zvonjenja ta dan, ki te smertne britkosti tvojiga tebe tako neskončno ljubiječiga zveličarja opomni, odkri se na poti; ne sramuj se pokazati, de si kristjan, če ravno memo tebe gredoči zvonjenja ne umejo.

Pobóžnost.

Gospod Jezus se je začél na oljski gori tresti in ves žalosten je rékel: „Moja

duša je žalostna do smerti. — Čujte in molite, de v skušnjavo ne padete. In padel je na svoje obličje rekoč: Oče! ako je mogoče, vzemi ta kelih terpljenja od mene; vender ne moja, ampak Tvoja volja naj se zgodi! In njegov pot je padal kakor kaplje kervi na zemljo; perkazal pa se je angelj iz nebés in ga je pokrepčal.

Molitev.

O Jezus, ki si za mene kri potil, pomagaj mi čuti in moliti, de nikoli v skušnjavo ne padem, temuč sim od vsiga zléga rešen. Amen.

(Pet Oče — našev in Češena — si Marij.)

V pétik.

Pétik, posebno pa véliki pétik ti bodi dan, v katerim hočeš nekoliko bolj ojestro pomisliti, de je Jezus tudi za Tebe na križi umerl. Ob tréh popoldné je Je-

zus na križi sklenil. O kristjan! to je bila terda smertna postelja! — Malo tudi to pomisli! — Véliki pétik pojdi — če kolikaj moreš — v cerkev in moli ob tréh popoldne ter prosi Jezusa, de bi ne perpustil, de bi njegovo terpljenje in njegova smert nad teboj zgubljeno bilo, temuč de bi storil, de bi ti bilo tolažba v smerti.

Ko so Gospoda Jezusa križali, je bila od šestih do devetih (po našim števenji: od poldne do tréh popoldne) velika temà po vsi zemlji. Ob devetih (ob tréh popoldne) je zaklical na križi glasno: „Moj Bog! moj Bog! zakaj si me zapustil? Oče v Tvoje roke izročim svojo dušo!“ Nagnil je svojo glavo in izdihnil svojo dušo.

Molitev.

Zahvalim se Ti, o Gospod Jezus! de si na križi za me umerl, in prósim Te, de svoje bolečine globoko v moje serce vtisneš, de

Tvoje terpljenje in tvoja smert, o Zveličar! nad menoj ne bo zgubljena, temuč v tolažbo mi v moji smertni uri. Amen.

Češenje Marije.

Sveto Marijo posebno ljubi, zakaj dobra mati pobožnih otrok je rés. Vse dobre otroke je vselej ljubila kakor mati. Zató nikoli ne opušaj, njenih praznikov tako posvečevati, kakor ti je mogoče, ali s kako Češena si marijo, ali z rožnim krancam, ali z molitvijo: Pod tvojo pomoč pribežimo i. t. d. ali z angeljskim češenjem.

Ne opusti noben dan, jo z vso mogočo pobožnostjo pozdraviti in prositi, de bi vedno tvoja ljubezni polna mati ostala in za tebe per svojim ljubim Sinu Jezusu Kristusu prosila: 1. proste ljubézni do njé; 2. terdniga zaupanja v Jezusa Kristusa; 3. stanovitniga veselja do učenja; 4. urne zaslužne pokórsine do staršev in učencov; 5. veliciga strahu Božjiga;

6. resničnosti v govorjenji; 7. čistiga serca; 8. nehlinjene ponižnosti; 9. zvestosti v govorjenji; 10. stanovitnosti do konca.

Mariin roženkranc.

Rože, iz katerih pobožni kristjani ljubi Gospej venec pletejo, so večkrat ponovljeno angeljsko češenje, v katerim se po besedi Jezus mnoge besede pridévajo, ki se na življenje, terpljenje in poveljčanje Jezusa in Marije nanašajo. Imenujejo se té perdjane beséde: skrivnosti. Roženkranc se začne z: Verujem v Bogá Očeta i. t. d. z oče naš in s tremi Češena si Marija: per prvi češena si Marija se pristavi: kateri nam oživi pravo véro. Per drugi: kateri nam da terdno upanje; per tretji: kateri nam užge serčno ljubezen, ali pa tudi: v kteriga verujem, v kteriga upam, kteriga čez vse ljubim. Po tem se Oče naš moli; nató pa Češena si Marija petdesetkrat. Po vsaki deséti češena si Marija se en Oče naš moli.

Skrivnosti.

I. Veséle.

Ob pondeljkih in četrtnkih.

(Od Adventa do pepelnice vsak dan.)

1. Kteriga si devica spočéla.
2. Kteriga si devica v obiskanji Elizabete nosila.
3. Kteriga si devica rodíla.
4. Kteriga si devica v tempeljnu darovala.
5. Kteriga si devica v tempeljnu našla.

II. Žalostne.

Ob torkih in pétkih.

(V postu pa vsak dán.)

1. Kteri je za nas kervav pót potil.
2. Kteri je za nas bičan bil.
3. Kteri je za nas s ternjem kronan bil.
4. Kteri je za nas težki križ néšel.
5. Kteri je za nas križan bil.

III. Častite.

Ob sredah, sabotah in nedeljah.

(O velikonočnim času pa vsak dan.)

1. Kteri je od smerti vstal.
2. Kteri je v nebesa šel.
3. Kteri je s. Duhá poslal.
4. Kteri te je v nebésa vzel.
5. Kteri te je v nebésih kronal.

Per šestim odstavku se reče: kteri se usmili vernih duš v vicah. Po rôžnim krancu se moli še en Oče naš in ta

Molitev.

O Bog! ki si naše pribežališe in naša moč, usliši milostljivo goreče prošnje in molitve svoje cerkve. Dodéli, ki si to pobožnost zapovedal, nam po svoji usmiljenosti, de dosežemo, česar te z živo vero prosimo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našim, Tvojim Sinu, kteri s Tabo živi in kraljuje

**v edinosti svetiga Duhá Bog ve-
komaj. Amen.**

Trije rožni kranci skup imajo 150 Češena si Marija, ktere se zavoljo tega tudi mariin psalter imenujejo, ker ima Davidov psalter 150 psalmov ali duhovnih pésem. Ne sramuj se roženkranca ali paternoštra nositi, še manj pa ga moliti; zakaj veliko zlo učenih móž ga móli. Ne bo di preveč posveten, ampak ponižen otrok in pleti ljubi Gospéj vsaj o njenih praznikih vénec ali krancelj, de bo tudi ona tebi enkrat po svojim ljubim Sinu venec nebeške svitlosti na glavo položila.

V praznik čistiga spočetja Marije.

**O Marija, brez madeža spo-
čéta, prosi za nas, ki k Tebi
pribežimo. Amen.**

O Svěčnici.

**Daj gnado, o Jezus! de po
zgledu Tvoje ljube matere vse**

spoznamo, kar je prav in tudi Tebi z vso gorečnostjo dopadljivo spolnujemo, kateri z Očetam in svetim Duham živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

V praznik oznanjenja Marije.

1. Angelj Gospodov je oznanil Marii, in je spočéla od s. Duha.

Češena si Marija i. t. d.

2. Glej, dekla Gospódova sim; zgódi se mi po tvoji besedi.

Češena si Marija i. t. d.

3. In Beséda je meso postala in je med nami prebivala.

Češena si Marija i. t. d.

V. Prôsi za nas, o sveta Božja porodnica!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

Molitev.

Svojo milost, prosimo Gospod! v naše serca vlij, de, ki smo po angeljevim oznanjenju včlovečenje Kristusa, Tvojiga Sina, spoznali, po njegovim terpljenji in križi častitljivo vstajenje doséžemo. Amen.

V praznik vnebovzétja Marije.

(Veliki šmarn.)

Sveta Marija, mati milosti, naj bom Tvoji prošnji perporočen, de bom enkrat po terpljenji tega svetá upanje imel, tudi k tebi vzet biti, ki se večno veseliš per Bogu Očetu, Bogu Sinu in Bogu svetim Duhu. Amen.

V praznik rojstva Marije.

(Mali šmarn.)

V praznik Tvojiga milosti polniga rojstva Ti darujem svoje ser-

ce, o mati Božja, daj ga svojimu Sinu, de ga posveti, kateri z Očétam in s svétim Duham enaki Bog živi in kraljuje vekomaj. Amen.

V praznik iména Mariiniga.

Daj mi. Tvoje sveto imé, o sveta mati Jezusa Kristusa, vselej v moje zveličanje, v božjo čast in v tolažbo vsih ljudi, posebno mertvih, klicati, de se enkrat brez ločitve zedinimo in v večnim veselji trojediniga Bogá hvaliti in povikševati zamoremo.

V praznik serca Mariiniga.

O sladko materno serce! serce ljubézni Mariine! daj mi Tvoje čednosti bolj in bolj spoznati, de Toje serce vsako uro z veči pobožnostjo pozdravljati in bolj vesélo častiti, in s pravo zvestobo

oskerbovati zamorem, de enkrat ta svet zapustim, in se tam večno s tabo veselim. Amen.

Molitev k svetimu angelju varhu.

Angelj Božji, ki si moj varh, kterimu me je narvišiga Očeta ljubézen izročila, razsvitli, varuj, vladaj in vodi me. Amen.

Molitev k s. Jožefu.

(19. Sušca.)

Reci o njegovim godu: Sveti Jožef, prosi za mene posebno danes, de, kakor Ti, ljubeznjivi rednik Jezusa Kristusa, svoje telo in svojo dušo do smerti čisto ohranim, de enkrat s svestostjo Bogá Očeta, Bogá Sina in Boga svetiga Duha od obličja do obličja gledati zamorem. Amen.

Molitev k s. Alojzju.

(Patronu mladosti.)

Sveti Alojzi, prosi za mene, de me nič ne zapelje, zoper sveto voljo Boga ravnati, kteriga hočem večno ljubiti. Amen.

Molitev k s. Stanislavu.

Sprosi mi, o s. Stanislav, s svojo prošnjo gnado, se nikoli ne po hudobnih zgledih v greh podati, temuč vselej Božjo voljo ravno tako natanko in veselo na zemlji spolnovati, kakor jo ti v ne-
bésih spolnuješ. Amen.

Molitev k s. Barbari.

(Patróni umirajočih.)

Sveta Barbara, ki si s svojo mogočno prošnjo tolikérim umi-

rajočim pomagala, prosi tudi za mene, kadar mi bo umreti (ne zapusti mojiga umirajočiga očeta, matere, sestre, brata), de enkrat v pravi katoliški cerkvi pokójno in ves v Božjo voljo vdán srečno umréti zamorem. Amen.

Molitev k sv. Janezu Nepomučanu.

Ker vém, kako lahko v svoji starosti preveč ali lažnjivo govorim, Te prosim, o s. Janez, Tvoje pomoči, de si mi zmirej v pomoč, de nikoli drugač ne govorim, kakor mi je pred svojim Bogam govoriti, in vedno pokažem, de se ničesar ne bojim, ničesar ne govorim in ne ljubim, razun svojiga Očeta v nebésih, kteriga bi tako rad z vsimi angelji in

svetniki večno hvalil in povikševal.
Amen.

Molitev k s. Ignaciju.

(Patronu šolarjev.)

Ne perpusti mi, o sveti Ignaci, kadaj samo zavoljo hvale ljudi kaj storiti, ali pa samo zato kaj opustiti, ker hudobnim dopade, temuč pomagaj mi, de vedno rad resnico z ustmi in z djanjem oznanujem: Vse v nar veči čast Božjo. Amen.

Molitev k sv. Frančišku Ksaverju.

Podperaj me s svojo mogočno prošnjo, o s. Frančišek, de v svojih delih in opraviilih nikoli mlačen ali len ne postanem, temuč pravdosti dobriga v večno življenje storiti zamorem, po Jezusu Kristusu, Gospodu našim.

Kerstna obljuba v dán svojiga godú.

Z veseljem se spomnim tega, o Gospod! kar sim per svetim kerstu Tebi obljubil. Ponovim tadaj prav posebno danes, de verujem v **Bogá Očeta, Bogá Sina in Bogá s. Duha**, kar je **Bog** razodel in katoljška cerkev verovati zapoveduje. Verujem posebno, de druga Božja oseba se je včlovečila, nas s svojo smertjo na križi odrešiti in večno zveličati. Verujem tudi, de nas s. Duh s svojo gnado posvečuje. Terdno sklenem, nič ne misliti, ne govoriti, ne storiti, kar je **Bog** prepovedal. Tudi hočem kakor katoljški kristjan živéti in umréti. — Nikoli nočem tedaj prevzeten, napuhnjen ali lakomen biti. Svoje telo in svojo

dušo hočem čisto obderžati; nikoli nočem preveč jesti ali piti; tudi terdno sklenem, nikoli nevošljiv, nikoli jézen ali zlasti v službi Božji lén biti. Perzadjati si hočem vedno bolj in bolj keršansko moder, delaven, pravičen in serčen biti. Daj mi, o Bog, gnado, ta svoj sklep spolniti; to te prosim po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev k s. patrónu.

(O svojim godu.)

Kako srečniga se imam, sveti I., de imam po skerbi svojih staršev tebe svojiga patróna! S tem sim mogočniga besednika, pravi zgled posnemanja, posebniga pomočnika dobil. Pomagaj mi tudi, sveti I., de vselej po tvojim zgle-

du ravnam in si iz vse moči perzadevam, tebi bolj in bolj popolnoma nasledovati in se enkrat s tabo in z njim večno zediniti, po čigar milosti si ti večno zveličanje dosegel. Amen.

Po tem stori o svojim godu bobre sklepe. Če ne veš, kakšne, pojdi k materi in k njim, ki s tabo živijo, in prašaj jih: kaj mislite, kaj mi je storiti, da se poboljšam?

Molitev za kerstne botre.

Moj Bog! po tvoji milosti sim dobil I., za svojiga botra (svojo botro). Velike dolžnosti so s tem prevzeli, kakor Ti v svoji sveti cerkvi učiš, ker bodo enkrat z mojimi starši od moje duše odgovor dajali. Velika je bila njih keršanska ljubézen. Poplašaj jim za tó, o dobrotljivi Bog! časno in

večno, in daj jim nad menoj veselje doživéti, de tukaj na zemlji po zgledu Tvojiga Sina živim in se enkrat z njimi večniga življenja obveselim. To te prosim po ravno tistim Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev bolniga otrôka.

Ljubi Bog, vidiš, bolan sim in še mi ni mogoče na Tebe misliti in s Tabo tako govoriti, kakor bi imel. Na tej svoji postelji Te prosim, de me s sveto poterpežljivostjo ne zapustiš, in mi pomagaš, de se v tej bolezni poboljšam, Te bolj ljubiti se učim in svoje mnoge pregrehe popolnoma spokorim, de, ako Tebi dopade, me iz tega sveta poklicati, koj k Tebi v

nebésa pridem; to Te prosim po
Jezusu Kristusu, Gospodu našim.
Amen.

Molitev otroka v bolézni staršev.

Težko, o Gospod! mi děne
misel na mojiga bolniga očeta
(mojo bolno mater) in obupati bi
mogel, ko bi na Tebe ne mislil,
ki me po svojim Sinu povabiš, k
Tebi priti, kadar sim v nadlogah
in zapušen. Glej me, k Tebi zdaj
pridem k Tebi in Te prosim nar
pervo za svojiga bolniga očeta
(svojo bolno mater), de bi spet
kmalo ozdravéli, ako je v njih in
v moje dušno zveličanje in v Tvo-
jo čast. Ako pa ni, nam dodéli moč,
de bomo popolnoma v Tvojo sveto
voljo vdani vsak dan s Tvojim

preljubim Sinam iz celiga serca klicali: Oče, ne moja, ampak Tvoja volja se zgôdi od zdaj do vekomaj. Amen.

Otrok na grobu svojih staršev.

V tem grobu ležijo roke, ktere so me nekdam redile in nosile! Tukaj počivajo nogé, ktere so se tolikrat utrudile, kadar so dobri oče — skerbna mati — mene varovali — za mano hodili. Več ni oči, ktero so tolikanj solz prelile, ko so mojo lahkomišljenost vidile, moje brezbožno vedenje gledale. Morebiti jim je moje nekeršansko obnašanje življenje perkrajšalo? — O! minule so leta tvoje mladosti, minul je srečni čas, ko si še starše imel. Neč več ne moreš prenarediti! Kaj so ti dostikrat oče rekli, — s čim so te usta materne švarile? — ktere so bile poslednje besede tvojih umirajočih staršev? — Kaj je takrat tvoje otroško serce sklenilo? — Kaj si jim na njihovi

smertni postelji obljubil, ko te je njih merzla roka deržala in so ti še enkrat z milim glasam rekli: Ljubi moj I. (ljuba moja I.), ne pozabi Bogá! Ne pozabi Bogá, ne pozabi mene — živi tako, de boš tako lahko umreti mogel, kot jez!

Molitev otroka, ktérimu so starši umerli.

O Bog, zapušen bi bil zdaj od vsiga svetá, ako bi ne smel Tebe svojiga Očeta imenovati. Usmili se me, moj nebeški Oče; obvaruj me vsaciga gréha, uterdi me k vsimu dobrimu, potolaži me, kadar me serčnost začne popušati, spomni me vedno tega, kar so mi moji dragi starši dostikrat rekli; dodeli jim zato obilno povračilo in daj jim sladki pokoj, enkrat pa jim daj z veličastvam vstati in zedini me potém

z njimi v svojim kraljéstvu, de Te
bomo združeni véčno hvaliti in po-
vikševati zamogli.

LITANIJE

v čast prečiste device

MARIJE.

(O praznikih matere Božje in ob sobotah.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog, u-
smili se nas!

Sin, vsiga svetá rešnji Bog, usmili
se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se
nas!

Sveta Trojica, en sami Bog, usmili
se nas!

S. Marija,
 S. Mati Božja,
 S. devic devica,
 Mati Kristusova,
 Mati milosti Božje,
 Mati prečista,
 Mati brez madeža,
 Mati nedolžna,
 Mati presvêta,
 Mati ljubeznjiva,
 Mati prečudna,
 Mati našiga stvarnika,
 Mati našiga odrešenika,
 Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vrédna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti Božje,
 Začetek našiga veselja,
 Posóda duhovna,
 Posóda časti vrédna,
 Posóda vse svetosti,

za nas Boga prosi!

Skrivnostna róža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja miru in sprave,
 Vrata nebéske,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Perbežališe grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angeljev,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica apostelnov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznovavcov,
 Kraljica devic,
 Kraljica vsih svetnikov,
 Kraljica brez madeža iz-
 virniga greha spočeta,

za nas Boga prosi!

Jagnje Božje, ki gréhe svetá odjem-
 lješ; zanesi nam, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki gréhe sveta odjem-
 lješ; usliši nas, o Gospod!

**Jagnje Božje, ki gréhe svetá odjem-
lješ; usmili se nas, o Gospod!**

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d.

MOLITVE.

I. K presvétimu rešnjimu telésu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebés si jim dodelil.

O. Kteri imá vso sladkost v sebi.

Molimo.

**O Bog! kteri si nam v pre-
čudnim zakramentu spomin svojiga
terpljenja zapustil, daj nam, Te
prosimo, svete skrivnosti Tvojiga
telésa in Tvoje kervi tako častiti,
de sad Tvojiga odrešenja vedno v
sebi čutimo. Kteri živiš in kralju-
ješ z Bogam Očetam v edinosti
svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.**

II. K sveti devici, materi Božji.

Pod Tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! ne za-
verzi naših prošinj v naših potrebah,
temuč reši nas vselej od vsih ne-
varnost. O častitljiva in žegnana
devica; naša gospá; naša srednica,
naša besednica; naša pomočnica.
S svojim Sinam nas spravi; svoji-
mu Sinu nas perporoči; svojimu
Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, sveta Božja po-
rodnica!

O. De bomo vrédni obljub Kristu-
sovih.

Molimo.

Dodéli nam, Tvojim služabni-
kam, prosimo, Gospod Bog, de
vedno zdravje na duši in na telésu
vživamo, in de bomo po častitih

prošnjah presvete Marije vselej device od sadanje žalosti réšeni in večniga življenja deležni.

III. K sveti devici, materi Marii.

(Od adventne nedelje do božiča.)

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebéske in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojiga stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejéla česenje, usmili se grešnikov.

V. Angelj Gospodov je oznanil Marii.

O. In je spočéla od svetiga Duha.

M o l i m o.

Svojo milost, prosimo, Gospod! v naše serca vlij, de, ki smo po angeljevim oznanjenji včlo-

večenje Kristusa, Tvojiga Sina, spoznali, po njegovim terpljenji in križu častitljivo vstajenje doséžemo.

(Od božica do svečnice.)

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojiga stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela češenje, usmili se grešnikov.

V. Po porodu si devica čista ostala.

O. Prosi za nas, Božja porodnica!

M o l i m o.

Bog! kateri si po rodovitnim devištvu svete Marije človeškemu rodu dar večniga zveličanja dodélil; daj, prosimo, de njo za nas prositi občutimo, po kateri nam je

sreča došla prejeti življenja začetnika, Gospoda našiga Jezusa Kristusa, Sina Tvojiga.

(Od svečnice do veliciga četrtega.)

Bódi češena, nebés kraljica, češena angeljev gospa; češena korenina, češena ti, ki si svétu pravo luč rodila! Bodi pozdravljena, devica častita, memo vsih lepa; bodi pozdravljena, preljubeznjiva in prosi za nas Kristusa!

V. Naj te hvalimo, devica presvéta.

O. Daj nam móč zoper sovražnike tvoje.

M o l i m o.

Dodéli, milostljivi Bog! brambo naši slabosti, de, ki svete Božje porodnice spomin obhajamo, s pomočjo njenih prošinj od svojih grehov vstanemo.

(Od velike sabote do 1. nedelje po binkoštih.)

Vesêli se, kraljica nebeška, aleluja! Kteriga si ti saslužila nositi, aleluja! je vstal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Boga, aleluja!

V. Veseli in raduj se, devica Marija, aleluja.

O. Ker je res vstal Gospod, aleluja!

M o l i m o.

O Bog, ki si po vstajenji svojiga Sina, Gospoda našiga Jezusa Kristusa, svet razveselil, prosimo, de po njegovi materi devici Marii dosežemo večniga življenja veselje.

(Od 1. nedelje po binkoštih do adventne nedelje.)

Češena bodi, kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje

naše, bodi češena! **K** tebi vpijemo
 zapušeni **E**vini otroci; k tebi zdihu-
 jemo žalostni in objokani v tej dolini
 solz. **O**h, oberni tedej, naša pomo-
 čnica! svoje milostljive oči v nas; in
 pokaži nam po tém revnim življenji
Jezusa, žegnani sad tvojiga telésa;
 o milostljiva, o dobrotljiva, o slad-
 ka devica **M**arija!

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. De bomo vredni obljub **K**ristusovih.

M o l i m o.

Vsigamogočni večni **B**og! ki
 si dušo in telo častite device matere
Marije, de bi vredno prebivališe
 tvojiga **S**ina biti zaslužila, s pri-
 pomočjo svetiga **D**uha pripravil, daj,
 de bomo, ki se njeniga spomina
 veselimo, po njenih milostljivih pro-

šnjah od prihodnjih zlegov in več-
ne smerti rešeni.

*(Zdaj se moli molitev za odvernjenje vsih
nadlog in nevarnost (glej stran 129, po tēm
pēt očenašev in češenasimarij za vse potrebe.)*

Litanije

vsih svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebéški, vsigamogočni Bog, u-
smili se nas!

Sin, vsiga sveta rešnji Bog, usmili
se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se
nas!

Sveta Trojica, en sami Bog, usmili
se nas!

S. Marija,	}	za nas Boga prosi!
S. Mati Božja,		
S. devic devica,		
S. Mihael,		
S. Gabriel,		
S. Rafael,		

Vsi sveti angelji in arhangelji, za nas
Boga prosite!

Vse svete verste zveličanih duhov,
za nas Boga prosite!

S. Janez Kerstnik,	}	za nas Boga prosi!
S. Jožef,		

Vsi sveti očaki in preroki, za nas
Boga prosite!

S. Peter,	}	za nas Boga prosi!
S. Pavel,		
S. Andrej,		
S. Jakop,		
S. Janez,		
S. Tomaž,		
S. Jakop,		
S. Filip,		
S. Jernej,		
S. Matevž,		
S. Simon,		

S. Tadej, }
 S. Matija, }
 S. Barnaba, }
 S. Luka, }
 S. Marka, } za nas Boga prosi!

Vsi sv. aposteljni in evangelisti, za
nas Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas
Boga prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas
Boga prosite!

S. Štefan, }
 S. Lorenc, }
 S. Vincenc, } za nas Boga prosi!

S. Fabjan in Sebastjan, }
 S. Janez in Pavel, }
 S. Kozma in Damjan, }
 S. Gervazi in Protazi, } za nas
 Boga
 prosi!

Vsi sv. marterniki, za nas Boga
prosite!

S. Silvester, }
 S. Gregor, }
 S. Ambrož, }
 S. Avguštin, }
 S. Hieronim, } za nas Boga prosi!

S. Martin, }
 S. Miklavž, } za nas Boga prosi!

Vsi sv. škofje in spoznovavci, za
 nas Boga prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga prosite!

S. Anton, }
 S. Benedikt, }
 S. Bernard, } za nas Boga prosi!
 S. Dominik, }
 S. Francišek, }

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas
 Boga prosite!

Vsi sveti muhi in pušavniki, za nas
 Boga prosite!

S. Marija Magdalena, }
 S. Agata, }
 S. Lucija, }
 S. Neža, }
 S. Cecilija, }
 S. Katarina, }
 S. Anastazija, } za nas Boga
 } prosi!

Vse svete device in vdove, za nas
 Boga prosite!

Vsi svetniki in svetnice Božje, za
 nas Boga prosite!

Bodi nam milostiv, zanesi nam, o
Gospod!

Bodi nam milostiv, usliši nas, o
Gospod!

Od vsiga hudiga,	} reši nas, o Gospod!
Od vsiga greha,	
Od svoje jeze,	
Od šibe potresa,	
Od nagle in neprevidene smerti,	
Od skušnjav hudičevih,	
Od jeze, sovraštva in hude volje,	
Od duhá nečistosti,	
Od treska in hudiga vremena,	
Od kuge, lakote in vojske,	
Od večne smerti,	
Skoz skrivnost svojiga svetiga v-	
človečenja,	
Skoz svoj prihod,	
Skoz svoje rojstvo,	
Skoz svoj kerst in sveti post,	
Skoz svoj križ in svoje terpljenje,	
Skoz svojo smert in svoj pokop,	
Skoz svoje sveto vstajenje,	
Skoz svoj čudni vnebohod,	

Skoz prihod tolažnika svetiga Duhá,
 reši nas, o Gospod!
 V dan sodbe, reši nas, o Gospod!

Mi grešniki,
 De nam zanesesh,
 De nam odpustiš,
 De nas k pravi pokori
 pripelješ,
 De svojo sveto cerkev vižaš in
 ohraniš,
 De pastirja apostoljskiga in vse
 cerkvene stanove v svoji
 sveti véri ohraniš,
 De sovražnike svoje sv. cerkve
 ponižaš,
 De keršanskim kraljem in oblastni-
 kam mir in pravo enovoljnost
 daruješ,
 De vsimu keršanskimu ljudstvu mir
 in edinost daš,
 De nas vse v svoji sveti službi
 poterdiš in obderžiš,
 De naše misli k nebeškim željam
 povzdigneš,

prosimo te, sliši nas!

De vsim našim dobrotnikom večne	} prosimo te, sliši nas!
dari dodeliš,	
De duše naše in naših bratov,	
bližnjih in dobrotnikov od	
večniga pogubljenja rešiš,	
De sad zemlje daš in ohraniš,	
De vsim vernim dušam večni	
pokoj dodeliš,	
De nas uslišiš,	
Sin Božji, prosimo te, sliši nas!	
Jagnje Božje, ki gréhe sveta odjem-	
lješ; zanesi nam, o Gospod!	
Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-	
lješ; usliši nas, o Gospod!	
Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-	
lješ; usmili se nas, o Gospod!	
Kriste, sliši nas!	
Kriste, usliši nas!	
Gospod, usmili se nas!	
Kriste, usmili se nas!	
Gospod, usmili se nas!	

Oče naš . . .

V. In nas ne vpelji v skušnjavo,
O. Temuč reši nas od hudiga. Amen.

Molitve po Litanijah,
v dan s. Marka in križev teden.

69. Psalm.

**O Bog, hiti me otét;
 Gospod! teci mi pomagat.
 Omoteni in osramoteni naj bodo,
 kteri mi strežejo po življenji.
 Odstopijo naj, in sram jih bodi,
 kteri mi hočejo hudo.
 Obernejo naj se zdajci osramote-
 ni, kteri pravijo: Haha! Haha!
 Vsi pa, kteri Tebe išejo, naj se
 veselé in radujejo.
 Vedno naj rekó: Hvaljen bodi Bog!
 kteri ljubijo tvoje odrešenje.
 Jez pa sim revež in siromak, o
 Bog! hiti k meni.
 Moj pomočnik in moj odrešenik,
 Bog, nikar se ne mudi.**

Čast bodi Očetu i. t. d.

- V.** Pomagaj svojim služabnikom,
O. Ki v té zaupajo, moj Bog!
- V.** Bodi nam, Gospod! močen turn,
O. Pred sovražnikom.
- V.** Nič naj opravi sovražnik pri nas,
O. In otrok krivice naj se ne lóti
nam škodovati.
- V.** Gospod! ne ravnaj z nami po
naših gréhih,
O. In ne povračuj nam po naših
hudobijah.
- V.** Molimo za našiga papeža I.
O. Ohrani ga, Gospod! oživljaj in
osreči ga na zemlji, in ne daj
ga v voljo njegovih sovražni-
kov.
- V.** Molimo za svoje dobrotnike.
O. Poverni, Gospód! milostljivo
zavoljo svojiga imena večno
življenje vsim, kateri nam kaj
dobriga storé.

V. Molimo za verne mertve.

O. Gospod! daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v Té zaupajo, moj Bog!

V. Pošlji jim, Gospod! pomoč iz svetišča,

O. In varuj jih iz Siona.

V. Gospod! usliši mojo molitev,

O. In moje vpitje naj do Tebe pride.

M o l i m o .

O Bog! ki Ti je lastno usmiliti se vselej in prizanesti, usliši naše pohlevne prošnje, de nas in vse Tvoje služabnike, ktere grehov

kétina véže, milost Tvoje dobrote odveže.

Usliši, Te prosimo, o Bog! našo pohlevno molitev, in odpusti nam gréhe, ki se Ti jih obtožimo, de nam dobrotljivo z odpušenjem vred mir dodeliš.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, de nas od vsih grehov odvežeš in od štrafeng, ktere za nje zaslužimo, rešiš.

Bog! ki Te gréh razžali, in pokora potolaži, ozri se milostljivo na prošnjo k Tebi kličejočiga ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje gréhe zaslužimo, od nas odverni.

Vsigamogočni večni Bog! usmili se svojiga služabnika I., našiga papeža, in vodi ga po potu

večniga življenja, de bo s Tvojo pomočjo, kar je Tebi dopadljivo, želel, in z vso močjo storil.

O Bog! od kteriga pridejo svete želje, dobre misli in pravične déla, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, de bodo naše serca Tvojim zapovedim vdane, in po zatertim strahu sovražnikov časi s Tvojo pomočjo varni in mirni.

O Bog! užgi naše serca z ognjem svojiga svétiga Duha, de Ti bomo s čistim telesam služili, in z očišenim sercam dopadli.

Bog, stvarnik in odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušenje vsih gréhov, de milostljivo odpušenje, kteriga so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, Gospod! s svojim Duham naše djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomočjo, de se vse naše molitve in dela vselej iz Tebe začno in iz Tebe začete tudi v Tebi končajo.

Vsigamogočni večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vsih, ktere iz vére in dobrih dél za svoje spoznaš, prosimo Te pohlevno, de vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že iz sveta ločili, po prošnjah vsih Tvojih svetnikov od Tvoje dobrote odpušenje vsih svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu, Sinu Tvojim, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Bog, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do Tebe.

V. Vsigamogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

O. Amen

V. In duše vernih naj po milosti Božji v miru počivajo.

O. Amen.

Molitve po Litanijah.

per popoldanji službi Božji ob nedeljah
in praznikih, kateri niso matere Božje.

K svetimu rešnjimu telèsu.

(Kadar je izpostavljeno)

M o l i m o.

O Bog! kateri si nam v prečudnim zakramentu spomin svojiga terpljenja zapustil, daj nam, Te prosimo, svete skrivnosti Tvojiga

telesa in Tvoje kervi tako častiti, de sad Tvojiga odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

Za odvernjenje vsih nadlog in nevarnost.

Vsigamogočni večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vsih vernih kristjanov, za ktere se je Tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikam v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetiga križa prelil. Po tém Gospodu Jezusu odverni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevar-

nosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne revne čase.

Vsigamogočni večni Bog, usmili se svojiga služabnika, našiga papeža I., in vodi ga po potu večniga življenja, de bo s Tvojo pomočjo, kar je Tebi prijetno, želel in z vso močjo storil.

O Bog, pastir in vižar vsih vernikov! glej milostljivo na svojiga služabnika našiga škofa I., ki si ga pastirja naše škofije postavil; dodeli mu, de tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobri mu službi, in tako s čedo, ki mu je zročena, večno življenje doseže.

Bog, varh vsih kraljestev, dodeli svojimu služabniku, našimu cesarju I., Tvojo moč, s katero se

sovražnik premaga, spoznati in častiti, de bo, ker je iz Tvoje volje cesar postal, tudi v Tvojim varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in poterdi v vsim dobrim duhovske in deželske oblasti in gosposke, de nas bodo na vse to napeljevali, kar zamore k Tvoji Božji časti, k našimu zveličanju in k miru in sreči vsiga keršanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kar hočeš, de nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mertve.

Vsigamogočni večni Bog, ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno Te prosimo, de vsi, za

katere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že s sveta ločili, na prošnje vsih Tvojih svetnikov od Tvoje dobrote odpuščenje vsih svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog miru! pravo edinost v véri brez vsiga razdertja in ločitve. Preoberni naše serca k pravi pokóri in k popoljšanju našiga življenja. Užgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, de Ti bomo kakor Tvoji pokorni otroci v življenji in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno perporočeno, o Gospod! vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam Tvojo milost tukej vživati in tam-

kej z vsimi izvoljenimi doseči, de Te bomo v večnim veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, Tvojim ljubim Sinu, Gospodu našim in Ödrešniku, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog velikomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.
O. Amen.

Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d.
(petkrat.)

Litanije od svetiga serca Marije.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsiga svetá rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sami Bog, usmili se nas!

Sveta Marija, brez madeža spočeta,

Serce Marije, polno gnade,

Serce Marije, svetišče presvete

Trojice,

Serce Marije, tabernakelj včlovečene Besede,

Serce Marije, ti serce po sercu

Božjim,

sprosi nam oženj
svoje ljubezni!

Serce Marije, ki si s svojimi go-
rečimi željami zveličanje sve-
ta pospešilo,

Serce Marije, svitli sedež slave,

Serce Marije, dno ponižnosti,

Serce Marije, popolni žgavni dar
ljubezni Božje,

Serce Marije, od meča bolečin
presunjeno,

Serce Marije, z Jezusom na križ
pribito,

Serce Marije, sedež usmiljenja,

Serce Marije, tolažba žalostnih,

Serce Marije, perbežališe grešni-
kov,

Serce Marije, luč pravičnih,

Serce Marije, bramba cerkve,

Serce Marije, matere vsih ver-
nikov,

Serce Marije, zdravje bolnikov,

Serce Marije, po Jezusu nar ve-
či upanje umirajočih,

Serce Marije, kraljica angeljev,

Serce Marije, kraljica vsih svet-
nikov,

sprosi nam ogenj svoje ljubezni!

Jagnje Božje, ki gréhe svetá odjem-
lješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki gréhe sveta odjem-
lješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki gréhe svetá odjem-
lješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

V. Presveto in preljubeznjivo serce Ma-
rije, matere Božje!

O. Užgi v naših sercih svojo ljubezen.

Molitev.

O nar dobrotljivši Bog, ki si presvetimu in neomadežvanimu sercu Marije ravno tiste občutke usmiljenja in milosti za nas dodelil, od katerih je serce Jezusa, Tvojiga in njeniga Sina kipelo, daj vsim sercam, ki to deviško serce častijo,

do smerti enake občutke in nagibe
s sercam Jezusovim, kateri s Tabo
in s svetim Duham enaki Bog ži-
vi in kraljuje vekomaj. Amen.

Neomadežvano serce Marije,
prosi za nas!

Litanije

od angeljskiga mladenča Alojzja.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog, u-
smili se nas!

Sin, vsiga sveta rešnji Bog, usmili
se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se
nas!

Sveta Trojica, en sami Bog, usmili
se nas!

S. Marija,
 S. devic devica,
 S. Alojzi, ti angeljski mladeneč,
 Zvesti spolnovavec sveta Ma-
 rije,
 Podoba nedolžnosti in čistosti,
 Zgled sramožljivosti in spodob-
 nosti,
 Živ zgled prave pobožnosti in
 strahu Božjiga,*
 Bojevavec za svoj poklic,
 Zdravje bolnikov in siromakov,
 Svetovavec dvomnih,
 Strah pekla,
 Veliki dobrotnik,
 Lepota mladosti,
 Skrivni svetnik,
 Nedolžni pokornik,
 Pred svetam skriti marternik*,
 Dragi zaklad družbe Jezusove,
 De vse nečimernosti, veselje in ča-
 sti sveta vedno zaničujemo, o
 s. Alojzi, prosi za nas!
 De se vsiga razžaljenja Božjiga popol-
 nama varujemo! o s. Alojzi prosi
 za nas!

} za nas
 } Boga
 } prosi!

o s. Alojzi, sprosi nam čisto serce!

De vse svoje grehe z resničnim
obžalovanjem in s stanovit-
no pokoro objokujemo in zbri-
šemo,

De odpušenje svojih grehov z za-
nesenjem zasluženih štrafeng
od Boga dosežemo,

De v veri, v upanji in v ljubezni
vedno rastemo,

De zveličanje svojih duš s pravo
gorečnostjo išemo,

De gnado prave pobožnosti in
strahu Božjiga dosežemo,

De bomo od vsiga zlega na tele-
su in na duši rešeni in vse-
lej obvarovani,

De po vredno prejetih svetih za-
kramentih v gnadi Božji u-
merjemo,

De po tem življenji v veselje več-
niga življenja pridemo,

De po svoji smerti s tabo in z v-
simi izvoljenimi večno živimo
in se v Bogu veselimo,

o s. Alojzi, prosi za nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki gréhe sveta odjem-
lješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjem-
lješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš, in češena si Marija.

V. Prosi za nas, o sveti Alojzi!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

Molitev.

O Bog prijatelj čistih, nedolžnih
duš, ki si angeljskiga mladenča
Alojzja od njegove perve mladosti
že s posebno čistostjo serca ob-
daril, dodeli tudi nam milost, lepo
obleko neomadežvano ohraniti, či-
stost serca bolj čislati, kakor min-

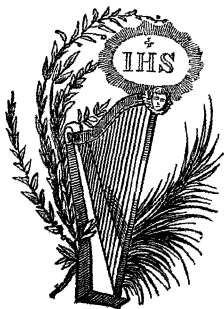
ljive zaklade tega sveta, de si iz vse moči v zaupanji v mogočno prošnjo svetiga Alojzja perzadevamo, Tvoji deviški materi Marii bolj in bolj podobnim biti, de Te zamoremo potem s kraljico vsih kraljic večno hvaliti. Amen

Molitev
v praznik presladkiga imena
JEZUS.

Ušmili se me, o Božji učenik; ne daj mi nikoli Tvojiga presvetiga imena pozabiti, če pridem v skušnjavo, in ne perpusti mi nikoli, ga kadaj po nemarnim izgovoriti, kateri živiš vekomaj. Amen.

Svete Pesmi.

I.

Per sveti maši.*K začetku.*

1.

Pred Tabo na kolénih,
 O Bog, Te molimo,
 In polni želj ognjenih
 K Tebi zdihujemo.
 Daritev svete maše
 Si daj, o Bog, dopast',
 In zdihovanje naše
 Poviksaj Tvojo čast!

2.

Ko Jezus se je ločil,
 Je per večerji tam
 Prelomil in izročil
 Ta kruh prijatelam,
 Posvetil je to vino
 Ter ga učencam dal,
 To k mojimu spominu
 Storite! je pridjal.

3.

Telo je to, vzemite,
 Telo in moja kri;

Nikdar ne pozabite,
 Kaj Jezus vam stori.
 Za vas on hoče umreti,
 (O človek pomni to!)
 De da ljudem živetí,
 De jim odpre nebó.

4.

To naše darovanje
 Vzem', o Bog, od nas,
 Usliši zdihovanje,
 In naše prošnje glas.
 Teléta so očaki
 Dajali nekadaj,
 Zdaj dári nišo taki,
 Naš dar je Kristus zdaj.

K Gloriji ali slavi.

1

Čast, hvala in hvaležnost
 Je tvoja b'la in bo;
 Nepokoj in betežnost,
 O Bog! odverni jo.
 Daj nam mirú in tebe,
 Bog! vedno deržat' se;
 V teb' iskati tebe,
 Vesel' častiti te.

2.

Za naše hudobije,
 Za nas se pokoriš,

Smert ta nam greh odmije,
 Tud greha mik pobriš';
 Bod' hvala svetim' Duhu,
 Tud njemu čast gre še,
 Zbudi je serce gluho,
 Svoj ogenj v njem užge.

Pred Evangelijem.

1.

Z ust Božjih se izhaja
 Svet evangelium,
 V serce se nam usaja,
 Nam razsvetljuje um.
 Bog govori, Bog večen,
 Per Bogu ni laži,
 O srečen, trikrat srečen,
 Katér se ga derži.

2.

Besede Božje vera
 Nam kaže pravo pot,
 Gotovo stezo, ktera
 Gre v nebesa od tod.
 Ohrani to povelje
 In nauk svoj pri nas.
 Daj nam potem veselje
 Seboj na večni čas.

K kredo ali veri.

4.

Bog Oče, mi spoznamo,
 De vse je tvoja stvar,
 Kar je in kar imamo,
 Dobrote tvoje dar.
 Od tebe, Oče, ide
 Sin rojstva večniga,
 Spočetje njega pride
 Od Duha svetiga.

2.

Marija je rodila
 To Božje detice,
 Devišta ni zgubila,
 Ne pred, tud potlej ne.
 Naš greh je njega vmoril,
 Za greh je bil prodan,
 In kakor je govoril,
 Je vstal On tretji dan.

3.

Na desni rok' Očeta
 Je v svetim raji zdaj,
 Še pride, to obeta,
 Samo ne vemo, kdaž.
 Pa kadar se izide
 Za svet odmerjen čas,
 Pove nam, de spet pride
 Očitno sodit nas.

K darovanju.

1.

Naj, Bog, dopade tebi,
 Kar ti darujemo;
 Šcer kruh je sam na sebi
 In vino zgolj samó;
 Pa 'z kruha in iz vina
 Bo kmalo, kar zdaj ni,
 Edin'ga tvoj'ga Sina
 Telo in prava kri.

2.

To naše darovanje,
 O Bož, ne zverzi ga;
 Vse misli in vse djanje,
 Vse serca, v dar jih na !
 O daj, de bomo zvesti
 Ti, Oče, v vsih rečeh,
 Odvzem' znač naše vesti
 Težilo vsih pregreh.

3.

Vse naše premoženje.
 Ves živež in telo,
 Blago in tud življenje,
 Vse to naj tvoje bo.
 Daj nam po svoji volji
 Zdaj dež, zdaj solnčni sij;
 Pokaže se na polji
 Dobrota tvoja nej.

K Sanktušu.

1.

Povzdignimo, kristjani,
 Vsi svojo pesem zdaj.
 Zapojmo skupaj zbrani:
 Svet, svet na vekomaj!
 V nebesih in na zemlji
 Se vidi njega moč;
 Nevercam, Bog! pojemlji,
 O vzem' jim uma noč.

2.

De sveto luč, katére
 Dozdaj ne vidijo.
 Spoznajo, udje vere
 Z nam' tvoje bodejo:
 De čast mu skup pojemo,
 K' nebo ga da med nas,
 Hrup mu vesel ženemo,
 Z angeljci vsi v en glas!

O povzdigovanji.

1.

Molimo klečijoči
 Boga zakritiga,
 Oko ga ne razloči,
 Pa vera znat' ga da.

Zdaj tukaj brez pogleda,
 O Bog, te vidimo.
 Zadosti je beseda,
 De tebe vidimo.

2.

Na lesu nekdam križa
 Je Bog zagernjen bil,
 Zdaj, vera nas previša,
 Je človek tud se skríl.
 Ta dar dobrote tvoje,
 Kruh tvojih angeljev.
 Opomni misli moje,
 De, Bog, si zame umerl.

3.

Naj spere dušo mojo.
 O Jezus, tvoja kri,
 Dodeli milost svojo,
 Ti morje milosti!
 Kar zdaj te nam zagerne.
 Naj zgine, o Bog! spred nas,
 Naj enkrat se odgerne,
 Nam gledat' tvoj obraz.

K zavživanju.

1.

Vel'k čudež se odkriva,
 Vel'k čudež se godi,
 Gospod se zdaj vživa,
 Tud vera 'ma oči.

Podoba je scer vina,
 Podoba kruha vsa,
 Ne vid' se nič spremina,
 Telo in kri je pa.

2.

O srečin, kdor verjame,
 De tukaj Jagnje je,
 Katero nam odvzame
 Tol'k' grehov butare.
 Le to je jéd, to véra
 Kristjane poduči,
 Ljubezni neizmera,
 Od ktere duša ž'vi.

3.

Če ga na konc' življenja
 Po vrednim vžijemo,
 Se smertniga strašenja
 Več bal' -ne bodedo.
 Težave in britkosti
 Se tist' ne bode bal,
 Kater'mu bo v slabosti
 Ta kruh pomoč mu dal.

4.

O Jezus, čast in hvala
 Naj ti povsotna bo;
 Ljubezen nam je dala
 Ljubezen tvoja to,

Ta vžitek, Bog! telesa,
 In tvoje te kervi;
 Življenje in nebesa,
 Veselje v večnosti.

5.

Daj tega nam želeti,
 Goreti vsim v njega;
 Daj prav nam ga prejeti,
 Ko pride ločitba;
 De bodemo s taistim
 Na pot se vzdignili,
 In pa iz sercam čistim
 V nebesa, va-nje šli.

K ite Missa est.

1.

Ker smo zdaj mašo sveto
 Spodobno slišali,
 Povz'mimo čast odpeto
 In hvalo z angeljci.
 Dopade naj mu djanje
 Opravljen'ga darú,
 Zvirk gnade bod' darvanje
 Nam, dolžna čast Bogu.

2.

Deržimo pomoč' Božje
 Se skoz in skoz terdno,

Le ta naj nam orožje
 Pred vso hudobo bo.
 Brez greha da naj stati
 Pred sodbo zadnji dan;
 Po angeljih nas zbrati,
 Na njega desno stran.

II.

Per sveti maši.

Kirije.

1.

Pred stolam tvoje milosti
 Tvoj verni ljud kleči:
 In tebe, Bog, v ponižnosti
 Svojiga serca časti.
 Stor' milost tém, kater' želé
 V solzah oprat' lastne dolgé.
 Odpusti, Oče, grešnikom,
 In skaži se dobrotljiv nam,
 Dobrot — ljiv — nam,
 Dobrotljiv skaži se nam.

2.

Ob dari tvoje smo prišli
 Kakor zgubljeni sin,

In kakor ovce smo zašli,
 Zgubili tvoj spomin.
 Al' Oče vsiga usmiljenja,
 Na serca polne zgrevanja
 Z dopadajenjem dol' poglej.
 In svojo gnado zopet dej,
 In gna — do dej,
 In gnado zopet dej.

3.

Smo delo sej vsi tvojih rok
 In tvoja lastna stvar.
 Opri slabost' svojih otrok
 Ti vel'ki Gospodar.
 Za spravo zdej darujemo,
 Tvojiga Sinu zročujemo;
 O Bog, skoz Njega sveto kri
 Vse naše grehe nam odmi.
 Vse nam — od — mi.
 Vse grehe nam odmi.

Gloria.

Čast bodi na visokosti
 Bogu na vekomaj
 In mir po širokosti
 Na zemlji bod' vselej.
 V ponižnosti pojemo
 Teb' hvalo, trojni Bog!
 Od tebe zgolj prejmemo
 Rešenje iz nadlog. (dvakrat)

Evangelij.

Iz tvojih ust izide
 Svet evangelium.
 Na dno leta se snide
 Vsih kristjanov um,
 Modrost nas sama viža,
 Resnica nas uči:
 Kdor se pod njo poniža,
 Ta srečen prav živi. (dvakrat.)

Kredo.

1.

Gospod, pred tabo s trepetanjem
 Te tvoja verna stvar spozna,
 In ver'je z živim spoštovanjem
 Na tebe praviga Boga;
 Tud ver'je v tvoj'ga ljub'ga
 Spočet'ga od svet'ga Duha,
 Ko Jesova ga korenina
 V deviškim cvetji je svetla. (dvkrt.)

2.

De je prišel iz zgolj ljubezni,
 Ljudi nas spravil, Bog, s tebo,
 De na-se vzel je vsih bolezni,
 Prelil na križu kri svojo,
 De spet je vstal, pekel premagal,
 Na desnim Tebi zdaj sedi:

De nas bo enkrat vse prevagal
 Sodnik pravični vsih stvari.
 (dvakrat.)

3.

De sveti Duh nam cerkev viža,
 De bo do konca vednjo žnjo,
 De kdor se k njem' v solzah perbliža,
 Od grehov spet očišen bo:
 Zopet de enkrat bomo vstali,
 Vsih svetih družba sprosi nam,
 De bomo skupej vživali
 Življenje večno z Jezusam.
 (dvakrat.)

Darovanje.

1.

Tvoj mašnik zdaj daruje,
 Gospod, leté darí,
 Z njim tud tvoj ljud zdihuje,
 In s sercam kvišk' puhti.
 Čist kruh je ino vino
 Za grehe naše' dar,
 K tvojiga Sina spomino
 Je obložen altar. (dvakrat.)

2.

Vzem', Bog! leto darvanje,
 Dobrotljiv Oče naš,

Omeči to zdihvanje,
 De nam spet gnado daš.
 Le smert in kri presveta
 Tvojiga ljub'ga Sinu
 Nam da trošt, de bo vzeta
 Ta prošnja gor v nebu. (dvakrat.)

Sanktus.

1.

Poj: Sveti, Sveti, Sveti
 Je Bog in naš Gospod,
 Z angeljci pojte: Sveti
 Si ti, Bog Sabaot.
 V nebesih in na zemlji
 Vso hvalo, čast vselej
 Stvari, Bog! svojih jemlji
 Zdaj, no na vekomej. (dvakrat.)

2.

Veseli vkup pojemo
 Iz serca celiga,
 Živo ga vsi sprejmemo
 Njega svoj'ga Boga,
 Ko nam v imenu pride
 Gospoda našiga,
 Ves svet se k časti snide
 Sinu njegoviga. (dvakrat.)

Po povzdigovanji.

1.

Poglej, o Oče, z visokosti
 Ves milostljiv na ta altar,
 Ki na-nj postav'mo po dolžnosti
 Zdaj tebi dopadljivi dar:
 Ta dar je sam tvoj sin edini,
 Iz zgolj ljubezni darovan:
 Za nas prisojen umornini
 Strašno na križi bil zaklan. (dvkrt.)

2.

Slabosti On vse naše nosi,
 De nas perpravi v sveti raj.
 On per Očetu za nas prosi,
 Deb' z Njim živeli vekomaj.
 Naj Te ljubezen ta ognjena
 Skoz prošnje, Jezus, omeči,
 De se ta Tvoje smerti cena
 Nad nami nikdar ne zgubi. (dvakrat.)

Agnus Dei.

Poglejte Božje Jagnje:
 Kak' toči svojo kri,,
 Kako zdaj glavo nagne,
 Kako za nas medli.
 On grehe nam odjemlje,
 On nosi vse dolgé,

Pokrajne cele zemlje
Po Njemu mir dobé. (dvakrat.)

Obhajilo.

Gospod! jest nisim vredin, (dvakrat.)
Deb' Tebe dans zavžil.
Al' reci, de bom vredin, (dvakrat.)
Ter bodem zopet živ.
V duhu Tebe prejeti
Iz serca jest želim,
Daj, Ženin naš presveti, (dvakrat.)
De gnado zadobim.

Per koncu svete maše.

Ta ofer smo končali.
Ta dar je Bog, tvoj Sin:
Mi smo vsi skup spoznali
Tvojih darov spomin.
Skoz njega smo prejeli
Rešenje z naših vez.
Zdaj zadnjič nam dodeli
Svoj žegen iz nebes. (dvakrat.)

III.

Pred pridigo.

① Jezus, duša moja
 Je žejna slišat' te,
 Ker le beseda tvoja
 Resnica večna je;
 Oznani nam povelje
 Življenja večniga,
 Besedo, k' nam veselje,
 Neskončno srečo da.

Tvoj nauk nam tamôto
 Duš naših razsvetli,
 In pameti slepôto
 Z resnico razjasni.
 Slep človek sam od sebe
 Ne ve, kaj je hudo,
 In dobriga brez tebe
 Spoznal nikol' ne bo.

Beseda tvoja kaže
 V nebesa pravo pot;
 Če naša pamet laže,
 Nas ona var'je zmot.
 Ker ona da spoznanje,
 De vidimo svetost,

Odverne grešno djanje,
Podpira nam slabost.

Oh, ojstra je, boleča,
In dušo v živo skli,
Ognjena je, goreča:
Pa vender tud hladi;
Poterdi vero našo,
Oživlja jo povsod:
Daj vselej nam to pašo,
Te prosimo, Gospod!

Je grešnik marskateri
V nesrečo sam goljfan,
Miru ne iše v veri,
Tiči v pregreh' zaspan;
Ti k duši greš zaspani,
Ter grešnika zbudiš,
Mu praviš: grešnik vstani,
De večno ne zaspiš!

O de b' beseda tvoja
Ne vtihnili nikdar.
O daj, de duša moja
Prejema ta tvoj dar;
Daj v križih, daj v skušnjavah,
V skerbeh nam, Bog, ga daj,
Nas veseli v težavah,
Nas pelje v svetí raj.

IV.

Oznanjenja Marije device.

Bod', Marija, počešena!
 Pravi angelj k nji poslan,
 Z milostjo si obdarjena
 Dansi, ta tvoj vel'ki dan!
 Milost Božja je zvolila
 Tebe izmed vsih stvari:
 Dvico te je posvetila,
 Med ženami take ni.

Kaj se boš, Marija, hala?
 Bog za tvojo čistost ve;
 Sina bodeš svetu dala,
 Jezus bo njegovo ime.
 Velik bo po celim svetu,
 Božji Sin se bo imenval;
 In po Davidu očetu
 Vekomaj bo kraljeval.

Kak' se to zgoditi hoče?
 Mi, Marija, govoriš!
 Al' pri Bogu je vse mogoče,
 Tud če dvica bit' želiš.
 Lej, Marija, svojo teto,
 Dolgo ni b'la slišana,

Le poglej Elizabeto.
S Sinam je požegnana.

Slišala je to povelje.
Ostermelo je serce;
Pa storit' ji je veselje,
Kar Gospod ji zapové.
Lej, Gospodova sim dekla,
Kar želi, zgodi se naj!
Je Devica čista rekla;
Angelj se poverne v raj.

Lej, devica je spočela,
Ohranila dviški cvet;
Mater' Božje čast prejela,
In osrečila ves svet.
Božje čuda zdaj molimo,
Božjo skrivno premodrost,
Njega milost zahvalimo,
Predobroto in svetost.

V.

A d v e n t n a.

(Iz nemškiga.)

Vi oblaki, ga rosite!
Ali zemlja naj ga da!

Ve nebesa ga pošljite
 Skor Zveličarja sveta!
 Milo so ljudje zdihvali,
 V grehih in v tami ječali;
 Bog je bil zemljó preklel.
 Greh nebo človeku vzel.

Oče se nebeški vsmili,
 Vidi tol'ko bolečin;
 De bi se ljudje rešili,
 Se ponudi Božji Sin;
 D'vico Gabriel pozdravi,
 In Marija čista pravi:
 Lej, pokorno je serce.
 Kar Gospod mi zapove.

Zgodba sveta in vesela,
 Nam odklene vsim nebo:
 Lej, Devica je spočela,
 In Beseda je meso!
 Pred Gospoda pokleknimo,
 Njega milost zahvalimo;
 Blagor tebi, grešni svet,
 Jezus pride greh odvzet.

Bratje! dosti je že spanja,
 Glas nebeški kliče nas,
 Dan se bliža, noč odganja,
 Zdaj prihaja srečni čas.

Odverzimo vso hudobo,
 Oblecimo pa svetlobo.
 De preide grehov noč
 In nas vodi Božja moč.

Ne živimo več pregrešno,
 Svet apostelj nas uči.
 Ne nečisto, ne požrešno,
 Nevošljivost naj beži;
 Naj se vsak pred njim poniža,
 Kter'ga prihod se nam bliža,
 De bo s čistim sercam vsak
 Le Zveličarju enak.

O Zveličar! pridi skorej,
 De se spolni, kar želim,
 O pernesi moč od zgorej,
 De se čisto spokorim,
 Ti pernesi mir nebeški,
 De ga vživa duh človeški;
 Daj, de pridem sodnji dan
 Med ovce, na desno stran.

VI.

Terpljenja Jezusoviga.*(Iz nemškiga.)*

Daj mi, Jezus, de žalujem,
 Smert, terpljenje objokujem,
 K' si ga, Jagnje, ti prestal,
 Grehe zbrisal, milost dal.
 Jezus daj, de tvoje rane
 Nas presunejo kristjane,
 To terpljenje prebritko
 Nam pomoč naj v smerti bo.

Nas odrešit smert si zvolil,
 Pred Očetam trikrat molil,
 Si kervavi pot potil,
 Kelh terpljenja čisto spil.
 Jezus, daj i. t. d.

Tolovaji te obdali,
 Te zvezali in peljali,
 Uklenili ti roke,
 Ktere celi svet derže.
 Jezus, daj i. t. d.

Trinogi so te sodili,
 Križaj ga, hudobni vpili,

Tepli, bili, de se kri
 Iz bolečih ran cedi.
 Jezus, daj i. t. d.

Ternje bode čelo tvoje,
 Za velike grehe moje,
 Tebi, Jezus, kralj sveta!
 Žezlo, terst, se v roke da!
 Jezus, daj i. t. d.

Oh! na križ so te razpeli,
 In na križu te še kleli!
 Oh, za nas si tolk' terpel!
 In za naše grehe umerl.
 Jezus, daj i. t. d.

Naši grehi so te zdali,
 Tebe, Jezus, zasramvali;
 Za naš greh tepen si bil.
 In na križi kri prelil.
 Jezus, daj i. t. d.

Daj nam tebe le iskati,
 Svoje grehe objokvati,
 De se tvoja rešnja kri
 Kdaj nad nami ne zgubi.
 Jezus, daj i. t. d.

VII.

Žalostne matere Božje.*(Iz latinskiga.)*

Žalostna je Mati stala,
 Se pod križem mil' jokala,
 Kjer je visel njeni Sin.
 V žalost je serce vtopljeno,
 Vse prebito, prebodeno
 Z mečem dušnih bolečin.

O, kaj žalosti prestati
 Mogla je presveta mati,
 Ktere Sin je rešil svet!
 Žalostna stoji jokaje,
 Zdiha, gleda trépetaje,
 Kaj nje Sin terpi razpet.

Kdo bi solz ne jel točiti,
 Če Marijo vgleda biti
 U britkosti, ko je ta?
 Kdo preserčno ne žaluje,
 Če to Mater premišluje,
 Ki terpeti tol'ko ima?

Grehe ljudstva nase vzeti,
 Vidi Jezusa terpeti,
 Šibam vdati se voljno.

Gleda svoj'ga Sina milo,
 Ki je vse ga zapustilo,
 Kadar je nagnil glavo.

Mati! zgled ljubezni prave!
 Daj mi čutit' te težave,
 Daj mi solz pregrenkih dar.
 Stori mi serce se vneti,
 In za Jezusa goreti,
 De mu bom prijetna stvar.

Sveta Mati! to te prosim,
 Rane Kristusa naj nosim,
 Vtisni mi jih u serce.
 Naj te rane tvoj'ga Sina,
 Naših grehov bolečina,
 Tud mene v živo skle.

Daj, de s tabo rad žalujem,
 Svoje grehe objokujem,
 Dokler tukej še živim;
 Poleg križa de prebivam,
 In s teboj solze prelivam!
 S celiga serca želim.

O devic vsih devica,
 V žalosti nam tovaršica,
 Daj, de jokam se s teboj;
 Smert de Jezusa ostane
 Meni v sercu, naj tud rane
 Bodo vedno pred menoj.

Naj se svetih ran navzamem,
 In od križa ves unamem,
 Kristusu de bom udan.
 Dušo vneto in gorečo
 Varuj, Mati, u nesrečo,
 Kadar pride sodnji dan.

Tvoj'ga Sina križ me brani,
 Ino smert njegova brani,
 Mi pomoč in milost daj.
 Ko bo smert telo zadéla,
 Daj de bo takrat prejela
 Duša moja sveti raj.

VIII.

Velikonočna.

(Iz nemškiga.)

Zveličar gre iz groba
 Ob moč je smert, trohnoba!
 Velikonočno jagnje bil,
 Je zame drago kri prelil.

Aleluja!

Otet je človek, rešen!
 In v brezno satan trešen!
 Smert nima svoj'ga zêla več,
 Odpert je grob in kamen preč!
 Aleluja!

Odrešil je očete
 Veliko časa vjete;
 Častito jih pelja sabo
 V zaperto z greham pred nebo!
 Aleluja.

O, kak se svet'jo rane
 Nevsmiljeno mu dane!
 Veselje angeljsko verši,
 De smert je mertva nas uči.
 Aleluja!

Je terdna naša vera,
 Resnica jo podpera:
 Zveličar je od smerti vstal;
 Tud nas ne bode grob končal.
 Aleluja!

Le kratka noč bo v grobi,
 Ker angelj kmal' zatrobi;
 Telo tud potlej popelja
 Zveličar v raj, in smert neha.
 Aleluja!

Dopolnit naše želje,
 Perpravit nam veselje
 Greš ti, Zveličar, pred menoj,
 Prišel bom, upam, tud za t'boj.
 Aleluja!

Življenje ponoviti,
 Tako v nebo daj priti,
 Kjer per Očetu ti sediš,
 In vsim pravičnim lon deliš.
 Aleluja!

Pred sodbo bom postavljen,
 Po svatovsko napravljen,
 S kervjo bom Jagnjeta opran,
 Med tvoje svate svat odbran.
 Aleluja!

Aleluja! Aleluja!
 Aleluja! Aleluja!
 Po tvoje, Jezus, bratam brat!
 Daj tudi nam od smerti vstat'.
 Aleluja!

IX.

Križeviga tedna.*(Iz nemškiga.)*

Bog, kter grešnike štrafuješ,
 In pravične zveseluješ,
 V nebu ti nad nam' živiš,
 Žugaš, tepeš in krotiš.
 Sliši nas, stvari vboge,
 Odverni nam vse nadloge,
 Zdrave, v miru nas ohran',
 Daj nam kruha vsaki dan!

Slednji dan nas iz dobrote
 Preskerbiš lahko sirote;
 Si mogočen Gospodar,
 In skerbiš za vsako stvar.
 Sliši nas, i. t. d.

Ti daješ stvarem živeti,
 De gre dež, in solnce sveti.
 De polje lepo cvete,
 Žito upanje daje.
 Sliši nas, i. t. d.

Če živali nam škodljive
 Pridejo na vert, na njivo,

Tvoja volja je tako,
 Služimo si z greham to.
 Sliši nas, i. t. d.

Če od neba le dežuje,
 De nam živež potonuje,
 Pride to iz tvojih rok,
 Zavolj spačenih otrok.
 Sliši nas, i. t. d.

Če poleti za vročino
 Vzame toča nam poljnino,
 De zelen'ga vidit' ni,
 Smo pregrešili sami.
 Sliši nas, i. t. d.

Če gromi, se križem bliska,
 De se vsak ostrašen stiska,
 Grešnik tvojo moč spozna,
 V svojih grehah trepeta.
 Sliši nas, i. t. d.

Svojo moč prav pokazati
 Hotel si Egiptu dati
 Rodovitnost sedem let,
 Ino sedem lakot spet.
 Sliši nas, i. t. d.

Izraelce si posvaril
 Z dolgo sušo jih udaril,

Ko je Ahab kralj njih bil,
 Dež tri leta ni rosil.
 Sliši nas, i. t. d.

Je nebo zaperto bilo,
 Polje ni dežja dobilo,
 Izrael je malikval,
 Ti pa, Bog! ga obiskal.
 Sliši nas, i. t. d.

Pa Elija si ohranil,
 Čudno lakoti ubranil,
 K' je zatérala strašno
 Celo judovsko zemljo.
 Sliši nas, i. t. d.

Ker se ljudstvo spreoberne,
 Šibe tvoje si odverne,
 Ko Elija pros' za nje,
 Kmalo dost dežja dobé.
 Sliši nas, i. t. d.

O Bog, tudi nas se vsmili,
 Ki smo te močno žalili,
 Kader bodeš tepel nas,
 Vslíši prošnje tisti čas.
 Sliši nas, i. t. d.

Tebi v voljo se čmo zdati,
 Svoje polje obdelvati,

Ti odpri roko, Gospod!
 In napolni nas dobrot.
 Sliši nas, stvari uboge,
 Odverni nam vse nadloge,
 Zdrave, v miru nas ohran',
 Daj nam kruha vsaki dan.

X.

Binkoštna.

Prid', sveti Duh! aposteljnám dan,
 Ker si bil dansi vanje poslan,
 De čuda Božje pravijo,
 Sovražnikam se vstavijo.
 Prid', sveti Duh! te prosi kristjan.

Prid', sveti Duh! daj svoje dari,
 In jih med svoje verne razli;
 Resnico de poslušajo,
 In nje sladkost okušajo.
 Prid', sveti Duh! razsvetli nas ti.

Prid', sveti Duh! omeči serce,
 Zažgi nam v sercih svete želje;

Ljubit', kar je pavičniga,
 Se varvati krivičniga.
 Prid', sveti Duh! ljubezni svete.

Prid', sveti Duh! podpiraj slabost,
 Poterdi v srcih pravo svetost;
 Daj, de se ne spotaknemo,
 V ljubezni ne premaknemo.
 Prid', sveti Duh! ti naša krepkost!

Prid', sveti Duh! ti zvesti vodnik!
 Veselje naše, naš pomočnik!
 O vòdi nas do večnosti;
 Perpelji nas do srečnosti.
 Prid', sveti Duh! ti naš poterdnik!

XI.

Pred s. rešnjim telesam.

(Iz nemškiga.)

Pridi molit, o kristjan!
 Od ljubezni svete vžgan,
 Kjer je Jezus v Zakramentu
 Iz ljubezni dan.

Tukej so svete reči:
 Jezusa Telo in Kri;

Duša, ktera njega vživa,
Se ne pogubi.

Bod' češen, Odrešenik!
V nadlogah pomočnik,
Svojim vernim, tebi zvestim
Varh in učenik.

Posvečuj nas ti zares,
Čudapolni kruh z nebes!
Ti otmi nas vsih nevarnost
Duš ino teles.

Spokorjenja daj solzé,
Grehov zbriši nam dolgé;
Vera, upanje, ljubezen
Naj u nas goré.

Kader umerje telo
Vzemi dušo ti v nebo,
De se bomo veselili
Vekomaj s tebo.

XII.

Poslednji dan.

Strašen dan bo dan plačila,
Zemlja se bo v prah zdrobila,
Priča David in Sibila.

Grozen strah bo svet obdajal,
Kadar bo sodnik prihajal,
K ojstri sodbi človek vstajal.

Jela bo trobenta peti,
Mertvim po grobeh grometi.
K sodbi priti jim veleti.

Smert, natura bo stermela,
Kadar bode stvar ož'vela.
K božjemu sodniku h'tela.

Bukve bodo pernesene,
Dela bodeš bral storjene,
Dobre vse in nepoštene.

Bo sodnik tedaj se vsedil,
Vse, karkol' je kdo naredil,
Celi svet bo tistikrat zvedil.

Revež, kam se čem podati?
Kje prijatla tam iskati?
Komaj dobrim bo obstati.

Kralj nezmerne visokosti!
Rešiš svoje brez vrednosti,
Reši v moji me slabosti.

Spomni se, o Jezus mili!
De so zame te vmorili,
Prosim, tisti dan se vsmili!

Trudin hotel si hoditi,
Zame svojo kri preliti;
Daj k zveličanju to biti.

Daj te imeti pomočnika,
Naših duš Odrešenika,
Preden vidimo te sodnika.

De sim kriv, to sam spričujem,
Sam pred sabo se sramujem,
Pa zanesi, Bog! zdihujem.

Rane grešnice začelil,
Tolovaja si zveselil;
Meni upanje dodelil.

Nisim vreden odpušanja;
Vender, Bog pomilovanja!
Varuj v ogenj me jokanja.

Med ovce me den' ovčico,
Reši med kozlov sirotico,
In pokliči na desnico.

Ko zaveržene preklete
Pahnil v ogenj boš ujete,
Dêni me takrat med svete.

Sliši prošnjo, Bog! pohlevno,
Dušo glej pobito, revno;
Skerbi zame stvar nevkrevno.

Dan jokanja, polin straha,
Ko bo človek vstal iz praha!

Naj mu njega hudobije
Milost tvoja, Bog, umije.

Daj jim Jezus, naš pastirj,
Večni pokoj, večni mir.

KAZALO.

	Stran.
Molitev	5
Jutranja molitev	6
Dober namen	7
K sveti Marii	7
K svetimu angelju varhu	8
Angeljsko česenje	8
Molitev pred jedjo	11
„ po jédi	11
„ pred učenjem	12
„ po učenji	12
Ure dneva	13
Zveličavni izreki	18
Katoljški otrok	20
Vera, upanje in ljubezen	22
Spominski izreki	26
Večer	29
Sveta maša	33
Molitev per sveti maši	34

II

	Stran.
Sveta spoved	57
Izpraševanje vesti	58
Mali dnevni red	60
Grevenga	61
Molitev po s. spovedi	62
K sveti gorečnosti	63
Sveto obhajilo	66
Pred svetim obhajilam	67
Kratke premišljevanja	68
Po svetim obhajilu	70

Mnoge molitve.

Advent	72
Premišljevanje v adventu	72
Božični praznik	73
Novo leto	74
Svetih tréh kraljev dan	75
Post	76
Sveti križev pot	77
Sklep	82
Češenje Marije	86
Mariin roženkranc	87
Skrivnosti	88
V praznik čistiga spočetja Marije	90

	Stran .
O Svečnici	90
V praznik oznanjenja Marije	91
V praznik vnebovzetja Marije	92
V praznik rojstva Marije	92
V praznik iména Marije	93
V praznik serca Marije	93
Molitev k svetimu angelju varhu	94
„ k s. Jožefu.	94
„ k s. Alojzju	95
„ k s. Stanislavu	94
„ k s. Barbari	95
„ k s. Janezu Nepomučanu	96
„ k s. Ignacju	97
„ k s. Francišku Ksaverju	97
Kerstna obljuba v dan svojiga goda	98
Molitev k svojimu patronu	99
„ za kerstne bótne	100
„ bolniga otroka	101
„ otrôka v bolezni staršev	102
Otrok na grobu svojih staršev	103
Molitev otroka, kterimu so starši umerli	104
Litanije v čast prečiste device Marije	105
Molitve k presvetimu rešnjimu telesu	108

IV

	Stran.
Litanije vsih svetnikov	115
Molitve po litanijah	122
Za odvernjenje vsih nadlog	129
Litanije od svetiga serca Marije	134
Litanije od angeljskiga mladenča Alojzja .	137
Molitev od presladkiga imena Jezus . .	141
I. Pesem per sveti maši	142
II. „ „ „ „	152
III. „ pred pridigo	159
IV. „ Oznanjenja Marije	161
V. „ Adventna	162
VI. „ Terpljenja Jezusoviga	165
VII. „ Žalostne matere	167
VIII. „ Velikonočna	168
IX. „ Križeviga tedna	172
X. „ Binkoštna	175
XI. „ pred s. rešnjim telesam	176
XII. „ Poslednji dan	177

Natisnil J. Rud. Milic.